

NIEUWS

De winterserie ging op 21 oktober jl. van start in Sterksel

Aflevering 1 van een wandelreis over de Dry Stone Way (Mallorca)

Ervaringen en ontmoetingen tijdens de pelgrimstocht naar Compostela

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie en NFV (IVV)

*Ter gelegenheid van het
45-jarig jubileum werd
aan de deelnemers van
de jubileumtocht vanuit
Boskant een nuttig
aardigheidje uitgedeeld:
een tekenverwijderaar*

Burgemeester van Oerlehof 8
5491 AP Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

OLAT WANDELBOETIEK

geopend tijdens onze wandeltochten

Airbornepad Market Garden
Graaf van Hornepad
Hertog Hendrikpad

Ook alle andere Nederlandse wandelgidsen
Met korting voor OLAT-leden
Tevens rechtstreeks te bestellen via onze website
E-mail: boetiek@olat.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN

Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP

reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

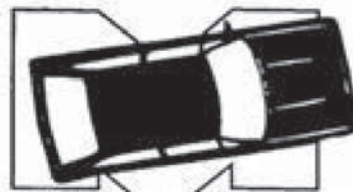
Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

Café Biljard **Schonmoeder**

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

M.V.D. HEIJDEN

autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

RUNNING • WALKING • SPORT MEDICAL

KEEN wandelschoen: model Alamosa

Als beste getest in 2011
Wandermagazine (Duitsland)

4 mm profielzool,
waterdicht, torsie-
stijf en toch zeer
comfortabele
afwikkeling.
In een lage
en (half)
hoge uitvoe-
ring beschik-
baar.

Voor OLAT leden (op vertoon lidmaatschap) 10% korting

Comfort Zones: waar voeten spreken.....

Kofferen 4 - 5492 BN Sint Oedenrode
0413 - 769 027 - www.comfortzones.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgevaardigde)
Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-Effting,
Rinda Scheltens (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 16 december 2012

Lupinelaan 27, 5691 WC Son - olatnieuws@olat.nl
info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Ad van Asten (coördinatie) - a.asten@olat.nl
Angélique van Deursen (webmaster)
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet van den Berselaar-Dreesen
De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040-2524404 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van den Kerkhof

DRUK

Ton Niëns, Weert

IN DIT NUMMER:

Vooruitblik Grenzeloze Tocht <i>Myriam van den Berg</i>	3/10
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Grenzeloze Tocht; Winterserie	4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT	6
Bij Joop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	7
Onze jarigen / Ledenadministratie <i>Jet van den Berselaar-Dreesen</i>	8
Van de bestuurstaafel <i>Ad van Asten</i>	9
Wij gedenken Anton Leijgraaf	10
Winterserietocht Sterksel <i>Ad van Asten</i>	11-13
Prikbord	14
LPS: toelichting bij indeling clubkampioenschap 2013	14
LPS: stand clubkampioenschap 2012 <i>Ad van Asten</i>	15
LPS: indeling clubkampioenschap 2013 <i>Ad van Asten</i>	16-17
Een (wandel)reisje boven de Rijn <i>Marian Post</i>	18-19
Westerborkpad (9) <i>Rinda Scheltens</i>	19-20
Wandelen op Mallorca over de Dry Stone Way (1) <i>Peter van de Ven</i>	21-24
Airbornepad Market Garden (2) <i>Henri Floor</i>	24-27
Op zoek naar het echte pelgrimsgevoel (11) <i>vrij naar blog Theo Tromp</i>	28-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard.

VOORUITBLIK GRENZELOZE TOCHT

Dit jaar is het de 21e keer dat OLAT en onze Belgische zusterorganisatie Milieu 2000 tussen Kerst en Oud en Nieuw de grenzeloze tocht organiseren. In deze periode zijn we dikwijls meer in huis dan buiten, hebben we minder beweging en eten we misschien wel wat meer dan gebruikelijk. Hoe fijn is het dan om op 28 december de gelegenheid te krijgen om actief buitenlucht te proeven. En vooral te genieten van de stilte en rust, kenmerkend voor deze periode, in het mooie grensgebied tussen Luyksgestel en Lommel.

In omgekeerde richting: een andere kijk

Vorig jaar zijn in de tocht een aantal wijzigingen doorgevoerd. Dit pakte positief uit. Opnieuw hebben we naar veranderingen gezocht. Hierdoor zal de komende grenzeloze tocht weer anders zijn en misschien wel mooier dan de voorgaande edities. Wat het meest in het oog springt: we lopen de route in omgekeerde richting. Dat levert een hele andere kijk op.

Een beschrijving in grote lijnen

Op Nederlands grondgebied lopen we tussen Luyksgestel en het kanaal Bochoolt-Herentals voornamelijk door bosgebieden, afgewisseld met stukjes landerijen. Het stukje langs het kanaal is sinds vorig jaar ingekort, wat veel wandelaars

op prijs hebben gesteld. Op de Blekerheide bevinden we ons op Belgische bodem. We kunnen hier volop genieten van schitterende stukjes natuur zoals de Sahara: met zijn zandverstuivingen, de vogelkijkplaats, de meertjes en bossen, altijd weer een lust voor het oog.

Wist je dat:

De Sahara bekend is om de talloze watervogels en de exotische verwilderde zwarte zwanen.

De Lommelse Sahara in 2005 uitgeroepen werd tot één van de "Allermooiste plekjes van Vlaanderen".

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé - meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg - is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Piet van der Zande 040-2263198 pvdzande@zonnet.nl
Mieke van Boxtel 0411-622188 acvan boxtel@home.nl
Truus Kusters 0478-541276 h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
11 dec. **)	De Boskant	Streekpark Klein Oisterwijk, 013-5282059 Oirschotsebaan 8a, 5062 TE Oisterwijk **) <i>cafépauze op startplaats</i>
8 jan.	Oranjebond	Café Schuttershof, 013-5169242 Dorpstraat 2, 5085 EG Esbeek
22 jan.	Kluispad	Fietscafé de Hospes, 040-2061288 Strijperstraat 46, 5595 GD Leenderstrijp
5 febr.	Schuitwater	Café Zaal Wilhelmina, 0478-691318 Mgr. Aertsstraat 16, 5866 BH Swolgen
19 febr.	Mosbulten	Restaurant De Pelgrim, 0499-421448 Mariastraat 21-23, 5738 AH Mariahout
5 maart	Sparrendaal	Rest. In 't Groene Woud, 073-6565382 Helvoirtseweg 186, 5263 LV Vught

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt er in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
11 december	De Beckart
18 december	De Vriendschap
25 december	geen wandeling (Kerst)
1 januari	geen wandeling (Nieuwjaar)
8 januari	De Beckart
15 januari	De Vriendschap
22 januari	Oud Rooy
29 januari	Vresselse Hut

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375
Peter van de Laar 0413-474759
Betsie van Mil 0413-475454

21e GRENZELOZE TOCHT

Dit jaar voor de 21e keer organiseren OLAT en haar Belgische zusterclub Milieu 2000 uit Lommel weer de GrenzeLoze Tocht. Deze kan in twee richtingen gewandeld worden, waarbij ook nog keuze is uit een kortere en een langere route zodat iedereen zijn eigen afstand kan bepalen. Tussen de Nederlandse en de Belgische startlocatie rijdt bovendien een pendelbusje.

Onderweg kunt u tegen betaling consumpties verkrijgen. De wandeltocht kan men aanvangen vanuit een der beide startlocaties. In Nederland kunt u starten vanaf camping "De Zwarte Bergen" te Luyksgestel. De afstand tussen de twee startplaatsen is 8 of 16 km. Twee verschillende parkoersen verbinden de beide startlocaties. Op beide trajecten is onderweg een verzorgingspost ingericht. Als herinnering aan de tocht ontvangt u een speciale sticker voor uw wandelboekje.

Datum: vrijdag 28 december 2012

Startplaatsen:

Nederland: Camping De Zwarte Bergen
Zwarte Bergendreef 1, 5575 XP Luyksgestel
(OV NL: BBA lijn 172)

België: Parochiezaal Heide-Heuvel
Heide z/n, 3920 Lommel/Heide-Heuvel

Afstanden: 8 - 16 - 24 en 32 km

Inschrijfgeld: €1,20 (met stempel en sticker)

Starttijden:

32 km	08.00 - 10.00 uur
24 km	08.00 - 11.00 uur
16 km	tot 12.00 uur
8 km	tot 12.00 uur

Pendeldienst: met muntjes à €1,20 per persoon, per rit
(muntjes aankopen bij de inschrijving - honden niet toegelaten op de bus)

Om 08.30 uur eerste afrit in Lommel (naar Luyksgestel)
Om 09.05 uur eerste afrit in Luyksgestel (naar Lommel)
Vervolgens pendeldiensten (zie uurschema ter plaatse)
Laatste afrit in Lommel om 16.00 uur, vanuit Luyksgestel om 16.35 uur (telaatkomers moeten zelf vervoer regelen)

Informatie: OLAT:
073-5033322
grens@olat.nl
Milieu 2000:
0032-11541584 (vanuit Nederland)

WINTERSERIE

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau geopend vanaf 07.15 uur
(06.30 uur - maart)

inschrijving vanaf 07.30 uur
finish voor 17.00 uur
(19.00 uur - maart)

Afstanden	Starttijden
40 km	08.00-09.00 uur
30 km	08.00-10.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur
60 km	07.00-07.30 uur (alleen in maart)

Inschrijfgeld:

10 km	€3,00
15 km	€3,50
20 km	€4,00
30 km	€4,50
40 km	€4,50
50-60 km	€5,00 (maart)

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting

OLAT-leden €2,00 op vertoon lidmaatschapskaart
Bondsleden €0,50 op vertoon lidmaatschapskaart
Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
winter@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 20 januari 2013	Hoogeloon Landgoed De Biestheuvel Hoogcasteren 25 5528 NP Hoogeloon
Zondag 17 februari 2013	Helenaveen De Gouden Helm Oude Peelstraat 3

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens, Frank Marchand
Bestuursafgevaardigde/Wedstrijdsecretaris: Ad van Asten
 0499-473767 ips@olat.nl, Lupinelaan 27, 5691 WC Son

Winterserie

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
 Ad Ketelaars (*voorz*), Hans Janssen, Antoinet Gooren

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*), 0495-537775
 Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
toon.van.wordragen@gmail.com
 Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans
 Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
 Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven, kwd@olat.nl
 Joop Wesseling (*voorz*), Hein Lenders, Ad Verbakel,
 Ad Ketelaars (*financiën*)
 Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Piet van der Zande (*coördinator*), 040-2263198
 Mieke van Boxel, 0411-622188;
 Truus Kusters, 0478-541276
 Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
 Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelwegen

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
 Bert van Rooij (*Hertog Hendrikpad*)
 Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
 Joop Wesseling (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
 Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802, boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473; bankrek.nr. 1579.74.154

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

OLAT-verzorging

Hans Janssen, Willem Schoonhen (*Winterseries & Voorjaarsocht*); Tony van Duijn (*coördinator KWD*); Jo Willems (*magazijnbeheer*)
 Paul Canters, Pierre Emans, Willem Schoonhen (*LPS*)
 Jo Lepoutre, Jo Willems (*Nijmegen*)

Voorzitter

Joop Wesseling

Dorpsveld 33
 5258 MA Berlicum
 073-5033322
voorzitter@olat.nl

Penningmeester

Ad Ketelaars
 Koninginnelaan 108
 5491 JX Sint-Oedenrode
 0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
 t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
 IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
 BIC: RABONL2U

1e Secretaris

Ingrid Tromp
 De Putter 23
 6021 ZV Budel
 0495-492192
secretaris@olat.nl

2e Secretaris

Antoinet Gooren
 Plutostraat 2
 5081 TG Hilvarenbeek
 013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid

Ad van Asten
 Lupinelaan 27
 5691 WC Son
 0499-473767
a.asten@olat.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstraat 12
 5469 EZ Keldonk
 0413-212161
a.verbakel@olat.nl

Bestuurslid

Frank Marchand
 Deursenstraat 7
 5043 JP Tilburg
 013-5702662
f.marchand@olat.nl

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Toon van Wordragen

BIJ JOOP AAN TAFEL

2012 zit erop

Nu zit ik alleen aan tafel; Joop heeft momenteel een bijzondere taak die hem voor even noodzaakt zijn volle aandacht op bondsaangelegenheden te richten. Op 10 november is het voltallige bestuur van de KNBLO-NL afgetreden. Als verklaring wordt gegeven: het ontbreken van onderling vertrouwen. Joop zit in de commissie die moet analyseren hoe uit deze impasse te komen. Ik wil hem daar nu niet graag bij storen.

Het jaar 2012 zit er bijna op. Wij kunnen de balans gaan opmaken. Sportief gezien is het een mooi wandeljaar geworden. Onze winterserietochten werden goed bezocht en ook voor onze bijzondere activiteiten zoals de Avond4daagse, de Kempische Wandeldagen en Kempenlandtocht was toenemende belangstelling. Clubreizen deed het goed en ook over Wandelen op Dinsdag en de Rooise wandelingen horen we alleen maar positieve geluiden. Ook financieel schijnt het plaatje positief te gaan uitpakken.

Het wedstrijdwandelen bij OLAT blijft onze volledige aandacht houden en daarom vinden wij het belangrijk dat een groepje actieve vrijwilligers binnen OLAT er steeds weer in slaagt om met een aantrekkelijk programma de belangstelling voor de prestatiesport levend te houden. De indruk bestaat dat er afgelopen zomer iets minder OLAT-wandelaars meededen aan de Vierdaagsen in Nijmegen en Apeldoorn. Aan de verzorging in Nijmegen kan het van onze kant niet hebben gelegen, want die was perfect. Ook dit jaar werden door de Regio-Brabant diverse wandelaars uit OLAT-kringen in het zonnetje gezet omdat ze een bepaalde mijlpaal bereikten bij het wandelen van de Nijmeegse Vierdaagse. Onze gelukwens daarvoor. Dat geldt eveneens voor de deelnemers aan ons clubkampioenschap, die zonder uitzondering hebben getoond ware doorzetters en kampioenen te zijn. Wij komen daar natuurlijk op terug bij onze jaarvergadering.

In het achter ons liggende jaar konden wij weer rekenen op vele helpende handen bij onze activiteiten. Wij kunnen u daar niet genoeg voor bedanken. Toch moet er op gewezen worden dat er ook bij OLAT krimp komt in het onuitputtelijk lijkende aantal hulpvaardige medewerkers. Ik wijs dan ook met klem op onze vacaturebank in ons clubblad (zie Prikbord). Talm niet als u belangstelling heeft om eens kijkje te komen nemen achter de schermen. Het is fijn werken bij OLAT en uw wandelvrienden zullen u daarvoor dankbaar zijn.

Wandelvrienden zijn ons ontvallen, zij blijven in onze herinnering en de dierbaren die zij achterlieten wensen wij de kracht om het verlies te dragen. Ook zijn er enkele wandelvrienden die het momenteel heel moeilijk hebben met hun gezondheid. Voor hen heel veel sterkte bij al die moeilijke momenten.

Aan iedereen verder mooie feestdagen, en een prettig uitstapje naar de Grenzeloze Tocht.

Graag tot volgend jaar,

- Ad van Asten -

NIEUWS KORT

KLEINE KRONIEK 45 JAAR OLAT

Op **23 november 1967** wordt in café Rijken-Toelen in Olland de wsv O.L.A.T. opgericht.

1988

Piet Knoester wordt voorzitter van OLAT en Jan Cortenbach wordt Lid van Verdienste.

1990

Christ Klaasen neemt het initiatief voor Wandelen op Dinsdag.

1991

Jos Koolen wordt voorzitter van OLAT en Piet Knoester wordt erelid.

1992

OLAT bestaat 25 jaar en de jubileumtocht gaat over 150 km 'Dwars door Brabant'.

1993

Onze oprichter en eerste voorzitter Cornelis van Montfort overlijdt op 21 augustus.

1994

Ons clubblad degradeert tot een A5 formaat. Antoon Stoop loopt een PR van 228 km tijdens de 28 uur van Roubaix en Henk Aerds loopt te voet naar Rome. Jan van de Ven wordt erelid.

1995

Henk Stegers wordt voorzitter. Jos Koolen wordt erelid en Bert en Tonnie de Boer worden Lid van Verdienste. De Cornelis van Montfort-trofee wordt als hoogste onderscheiding binnen OLAT in het leven geroepen. Deze wordt als eerste toegekend aan Jan van de Ven, voor zijn vele verdienste bij OLAT.

1996

Op 14 september wordt in Oirschot een buitengewone Algemene Ledenvergadering gehouden, waarbij het complete bestuur aftreedt. Marinus van Roosmalen treedt aan als voorzitter. Henk Plasman en Antoon Stoop worden in dat jaar Lid van Verdienste.

(wordt vervolgd)

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

DECEMBER

16-dec	Ton de Jong	Boxtel
17-dec	Corry Nijssen - Scheepers	Sint Oedenrode
18-dec	Cor Verschuijten	Sint Oedenrode
18-dec	Jeannie van Rooy	Mariahout
19-dec	Mirjam Scherrenburg	Vught
19-dec	Marij van Gool	Berkel-Enschot
19-dec	Rodney Brugman	Oploo
19-dec	Annie Stoop	Nuenen
19-dec	Joop Sloos	Aarle Rixtel
19-dec	Regina Bakker	Eindhoven
20-dec	Eddy Noyhill	Eindhoven
20-dec	Robin de Jong	Eindhoven
20-dec	Rini Welten	Asten
21-dec	Suzanne Claassens	Aarle-Rixtel
21-dec	Paula van Tiel	Eindhoven
21-dec	Tom Rijkers	Valkenswaard
21-dec	Tine Verberne	Helmond
22-dec	Hettie Baeten-Kloos	Veldhoven
22-dec	Kees Mol	Breda
23-dec	Hein Lenders	Geldrop
23-dec	Ferdinand van Keeke	Apeldoorn
24-dec	Janny de Boer	Abcoude
25-dec	Marian van Bavel - Bakx	Oosterhout Nb
25-dec	Janny den Braber	Leerdam

25-dec	Lida van Horrik	Heeze
27-dec	Wil Rovers - Heijms	Sint Oedenrode
27-dec	Harrie Rijkers	Gemonde
28-dec	Maria Peters - Verhagen	Sint-Oedenrode
28-dec	Frans Sanders	Eindhoven
29-dec	Henk Klinkhamer	Helmond
29-dec	Marijke Raaijmakers	Heeze
29-dec	Jan Houben	Nuenen
29-dec	Elly Borst - Brunsmann	Drunen
29-dec	Stephan Gauer	Olsene - Zulte
30-dec	Gertrud Oomen	Sint Oedenrode
30-dec	Marian van de Heyden	Nijnsel
30-dec	Fred Fisser	Boxtel
30-dec	Mia Dielesen	Eindhoven
31-dec	Joke van Venrooy	Lieshout
31-dec	Bert van der Heijden	Liempde

JANUARI

1-jan	Antoon der Kinderen	Nuenen
2-jan	Fried van Bokhoven	Sint Oedenrode
3-jan	Ingrid Tromp	Budel
3-jan	Mathias Coenen	Eindhoven
3-jan	Willem Steenbakkers	Son
4-jan	Corry Nooyens	Oirschot
4-jan	Mijntje Verhagen	Sint-Oedenrode
4-jan	Cor Hermsen	Helmond
4-jan	Rob van Stuivenberg	Breugel
4-jan	Rik Weverbergh	Diepenbeek
4-jan	Wim Baken	Valkenswaard

4-jan	Rien van Liempt	Best
5-jan	Jeu Strucks	Andelst
6-jan	Riet van der Heijden-vd Biggelaar	Liempde
6-jan	Hettie Verberne	Nuenen
6-jan	Nelleke Konings	Sint Oedenrode
7-jan	Pauline van Hoeven	Best
7-jan	Rita Denkers	Breugel
8-jan	Henk ten Velde	Barchem
8-jan	Peter Haast	Helmond
8-jan	Henk Vissers	Mill
8-jan	Marinus van Roosmalen	Sint Oedenrode
9-jan	Piet van der Velden	Liempde
9-jan	Antoinet Gooren	Hilvarenbeek
9-jan	Rita Dijkhuizen	Best
9-jan	Rob Keetlaer	Best
11-jan	Anita Pauw	Heeze
11-jan	Peter van Dongen	Tilburg
11-jan	Mieke van Boxtel-vd Westelaken	Haaren
11-jan	Gerrit van Baal	Eindhoven
12-jan	Ruud Kohlen	Someren
12-jan	Maria v.d. Hoogenhoff-v.Vijfeyken	Helmond
12-jan	Theo Beelen	Weert
14-jan	Ria Tinnemans	Asten-Ommel
14-jan	Wil Botman	Rijsbergen
14-jan	Henk van den Boomen	Beek En Donk
14-jan	Dirk Belder	Veldhoven
14-jan	Marietje Ooyen - van Lierop	Sint Oedenrode
15-jan	Aad Huisman	Wassenaar
15-jan	Liesbeth Bekkers	Sint Oedenrode

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Berselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040-2524404
leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGINGEN

Mevr. Bea van Lieshout,
Deken de Winterstraat 32-5,
2600 Berchem, Antwerpen
Dhr. Jac. Duizer, De Wetering 2,
4214 EV Vuren

AANMELDINGEN

Dhr. Johan van der Velden, Geldrop
Mevr. Thea van de Ven, Liempde

OPZEGGINGEN

Dhr./Mevr. Wil en Tineke van der Velden,
Lommel, België.
Dhr. Hans Rietveld, Beek en Donk
Dhr. Hans van Sprang, Elst
Dhr. Theo van de Ven, Boekel
Sander en Fabienne Frijters, Roosendaal
Mevr. Andrea Mollen-Rooth, Eindhoven
Mevr. Marij Minten, Beek en Donk
Dhr. Henk Plaats, Valkenswaard
Mevr. Wilma Hendriks, Valkenswaard
Dhr./Mevr. van Ginkel-van Dam,
Zwijndrecht
Mevr. Riek Fiers, Eindhoven
Dhr. Jan van der Looy, Westerhoven
Dhr. Evert van Ampting, 's-Hertogenbosch

Mevr. Leny Hendriks, Deurne

Dhr. Gerard van Heugten, Astén

Dhr. Jan Ras/Mevr. Carine Govers,
Soerendonk

Mevr. Antonet van den Nieuwenhuijzen,
Sint-Oedenrode

Mevr. Maria van Weert, Sint-Oedenrode

Mevr. Dagmar Vos, 's-Hertogenbosch

Mevr. Irma van Rijen, Eindhoven

Mevr. Pauline van Hoeven, Best

Dhr. Peter Rijkers, Eindhoven

Dhr. Martien Janssen, Deurne

Mevr. Riek van Hattum, Weert

Mevr. Ilone Douma, Berkel en Rodenrijs

Mevr. Nellie Lenssen, Oirschot

OVERLEDEN

Dhr. Anton Leijgraaf, Veldhoven

REGIO VERGADERING BRABANT-ZEELAND

Op 3 november namen wij in Tilburg met een flinke afvaardiging deel aan de najaarsvergadering van onze regio.

Na de gebruikelijke welkomstrituelen werden de agendapunten in rap tempo afgehandeld. Een door OLAT ingediend amendement aangaande de voorgenomen behandeling door de bondsvergadering van de voortgangsnotitie bindingsvormen werd op de agenda geplaatst. De bondsafgevaardigden kregen daarna de gelegenheid ons te informeren over hun bevindingen.

Bestuursverkiezing: Er waren twee bestuursleden aftredend; beiden waren herkiesbaar. Toelichting daarbij was dat de aftredende voorzitter Mr. Lout Haverman slechts tot eind 2013 herkozen kon worden. Dit werd door de vergadering aanvaard, evenals de herverkiezing van Wim Elsevier als bestuurslid tochtcoördinatie. Ook de bondsafgevaardigde Hans v.d. Bruggen werd herkozen. Ter informatie kan hier ook worden vermeld dat de heer Jan van 't Hof deel uitmaakt van de driekoppige bondsafvaardiging namens de regio Brabant-Zeeland. De heer van 't Hof is OLAT-lid. Verder zijn onze leden Jan van de Sande en Rino Hamelink tochtadviseur voor de regio. Daarbij neemt Rino Hamelink tevens de taak van coördinator tochtadviezen voor zijn rekening.

Daarna kwam het **jaarplan voor 2013** aan de orde, waarbij door Chris Cruq toelichting werd gegeven over de stand van zaken Watersnoodpad dat door de regio wordt gerealiseerd vanwege de 60-jarige herdenking van de watersnoodramp. Het **financiële plaatje** werd geschetst door Erwin Verhage, penningmeester. De begroting voor 2013 is gebaseerd op de cijfers van 2012 omdat er nog geen goedgekeurd beleidsplan voor 2013-2016 ter tafel ligt. Verder werd duidelijk welke inbreng bestuursfunctionarissen hebben in de landelijke beleidsontwikkeling en hoe de samenwerking met de andere regio's en wandelsportgerelateerde organisaties verloopt. Als vereniging kunnen wij via de regionale bondsorganisatie een beroep doen op het steunfonds tot max €500,-.

Hierna stond de **voorgenomen fusie tussen de NWB en de KNBLO-NL** centraal. Te beluisteren viel dat beide partijen in goede harmonie bereid zijn tot een fusie te komen. Er is zelfs een streefdatum uitgesproken waarop een en ander gerealiseerd kan zijn.

Tot slot kreeg onze penningmeester de gelegenheid om het door OLAT ingediende **amendement** toe te lichten. Onze stellingname om af te zien van het voorliggende advies betreffende bindingsvormen kreeg duidelijk de bijval van de vergadering en de bondsafgevaardigden kregen de opdracht dit mee te nemen naar de bondsvergadering.

De KNBLO-NL gaf na de bondsvergadering onderstaande verklaring uit:

Nijmegen, 12 november 2012

Beste relatie,

Tijdens de bondsvergadering op 10 november jongstleden in Amersfoort hebben de bestuursleden van KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland (KNBLO-NL) in een bestuursverklaring kenbaar gemaakt collectief hun bestuursfuncties ter beschikking te stellen.

Binnen het bondsbestuur is vastgesteld dat er diepgaande verschillen van inzicht bestaan over het besturen van KNBLO-NL. Als gevolg daarvan is in de afgelopen periode sprake geweest van een proces van afnemend onderling vertrouwen. Kort voor de bondsvergadering is vastgesteld dat dit proces onomkeerbaar is, waardoor een onwerkbaar situatie is ontstaan en de basis ontbreekt om als bestuur gezamenlijk verder te gaan.

Het bestuur betreurt deze situatie ten zeerste, voelt zich collectief verantwoordelijk en heeft dan ook collectief en unaniem besloten haar functies aan de bondsvergadering ter beschikking te stellen. De bondsvergadering heeft zaterdag jongstleden uit haar midden een vertrouwenscommissie benoemd. Deze commissie zal de voordracht van een nieuw bestuur gaan voorbereiden. Zij baseert zich daarbij mede op een inhoudelijke verantwoording die door het bestuur en haar bestuursleden aan de commissie afgelegd zal worden.

Met instemming van de bondsvergadering heeft het terugtrekkende bestuur zich zaterdag jongstleden bereid verklaard aan te blijven voor de afhandeling van alle lopende zaken tot het nieuwe bestuur verkozen en in functie is.

In het belang van de opdracht aan de vertrouwenscommissie worden in dit stadium inhoudelijk geen nadere mededelingen gedaan. De verdere woordvoering is in handen van ondergetekende.

Wij vertrouwen erop u hiermee voldoende geïnformeerd te hebben.

Met vriendelijke groet,

*KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland
wg Henri Bronkhorst - Directeur*

ALGEMENE JAARVERGADERING WSV OLAT

Wij zullen onze jaarvergadering houden op zaterdag 23 februari 2013 in het Activiteiten Centrum, Fabritiuslaan 28, 5645 ES Eindhoven. De agenda, notulen jaarvergadering 2012 en commissieverslagen worden met het clubblad van januari toegezonden. Volgens het huishoudelijk reglement kunt u kandidaten inbrengen voor het bestuur.

-namens het bestuur: Ad van Asten-

Wij gedenken Anton Leijgraaf

Na een jaar vol strijd lust en vertrouwen is op 8 november onze vriend en clublid Anton Leijgraaf op 74-jarige leeftijd overleden.

Wij mochten Anton nog ontmoeten tijdens onze vrijwilligersdag waar hij samen met Nellie, vol vertrouwen in de toekomst, aan deel nam.

Anton werd in 1992 lid van OLAT. Veel jaren stond hij daarna samen met zijn wandelmaat Jan aan de start van menig Kennedymars en bij de langste afstanden van goed begeleide wandeltochten in deze omgeving. Voor Anton moest een wandeltocht goed in elkaar zitten. Dat was ook de reden dat Anton graag als vrijwilliger voor OLAT in de weer was. Zo zijn veel kilometers van onze winterserietochten en de Kempische Wandeldagen bejld door Anton en Jan, die elkaar ook vonden in het team van vrijwilligers bij OLAT. Wandelen was voor Anton een hobby, die bij hem dan ook een goede invulling kreeg.

Onze winterserietochten werden niet overgeslagen en ook clubreizen konden rekenen op warme belangstelling van Anton en Nellie. Samen hebben zij tijdens deze gezellige uitstapjes naar België en Duitsland veel vrienden gemaakt. Door zijn levenshouding kon Anton met iedereen goed

overweg en dat maakte hem tot een aangenaam en betrokken wandelaar. Mede op grond daarvan mochten wij Anton dit jaar op onze jaarvergadering de Speld van Verdienste toekennen die wij hem, vanwege zijn ziekte, persoonlijk thuis mochten overhandigen. Zijn belangstelling voor onze vereniging bleef tot het laatst onbeperkt.

Naast het wandelen was Anton jarenlang actief bij de Atletiekvereniging in Veldhoven, bij de plaatselijke politiek speelde hij een voortrekkersrol en ook door zijn overtuiging was hij erg betrokken bij de kerkelijke gemeenschap van Veldhoven. Mede op grond van deze betrokkenheid bij de samenleving ontving Anton in 2007 een Koninklijke onderscheiding.

Anton was een vriend die wij ons graag en blijvend herinneren. Wij wensen Nellie, zijn kinderen en kleinkinderen veel kracht om dit verlies te helpen dragen.

Wandelsportvereniging OLAT
Bestuur en leden
Commissie Clubreizen
Commissie Winterserie
Kempische Wandeldagen

(Vervolg van pagina 3)

De kronkelpaadjes door de verhoogde aarden wal langs het kanaal zijn en blijven leuk om te bewandelen en zijn in de route gebleven. Natuurlijk zijn er wel nieuwe paden gevonden, die erg de moeite waard zijn!

De oude grenspaal, maar zeker de gekromde hangbrug voor voetgangers en fietsers zijn markante herkenningspunten in de route.

Afstanden / vervoer

De tocht kan gelopen worden in blokjes van 8 kilometer en veelvouden daarvan. Met het pendelbusje is er de mogelijkheid om terug te gaan naar het startpunt. Iedereen kan hierdoor de tocht naar eigen wens invullen: starten in België, starten in Nederland, een "enkeltje" met de bus of een "retourtje" met de benenwagen. Het pijlen gebeurt op de bekende wijze: OLAT heeft de route richting België aangegeven met de bekende gele bordjes, terwijl in de tegenovergestelde richting de rode pijlen hangen van Milieu 2000. Nieuw dit jaar is een rondwandeling van 8 km, tot stand gekomen op verzoek van veel wandelaars. Hierdoor hoeft je niet op het busje te wachten. Op eigen gelegenheid loop je terug naar het startpunt. Deze route is niet grensoverschrijdend, maar blijft geheel op Nederlands grondgebied. De naam van deze bijzondere wandeltocht gaat hier dus niet helemaal op, maar het is het uitproberen waard!

Pauze

De grote pauze is evenals vorig jaar in het scoutinggebouw, fraai gelegen te midden van de bossen. En zoals altijd worden wij hier meer dan gastvrij ontvangen door onze zuiderburen met lekkere soep, met goed belegde broodjes en met heerlijke vlaaien!

2013

Graag lichten we nu alvast een tipje van de sluier op over de tocht van 2013. Na jaren wordt het vertrouwde startadres in België ingewisseld voor een nieuwe locatie. De tocht zal in westelijke richting gaan, wat veel nieuwe mogelijkheden biedt. Dus noteer alvast in de agenda: 27 december 2013.

Aan het einde van het jaar past een woord van dank aan Ad Verbakel, onze routebouwer. Dit geldt ook voor Hein Lenders, die Ad tijdens het voorlopen vergezelt en met hem meedenkt tijdens het samenstellen van de tochten. Beiden hebben ons het afgelopen jaar laten genieten van heel veel moois. Ook nu, samen met de mensen van Milieu 2000, zijn zij er weer in geslaagd om ons deze prachtige tocht aan te bieden!

Fijne Feestdagen gewenst en een gelukkig en gezond 2013 met veel wandelplezier!

-Myriam van den Berg- (praktische informatie staat op pag. 5)

Kronkelen naar alle kanten in Sterksel

Vandaag vertrekt er speciaal voor mij alleen een extra bus, zodat ik kan wandelen in Sterksel. Het is een beetje heilig, maar verder prima weer. De Albertlaan is eindeloos maar dan ineens toch een 'oepenhoping'. Providentia heeft een parkeerbegeleider opdracht gegeven een en ander in goede banen te leiden. Het is omstreeks half negen en de meeste vroege vogels zijn al op weg. In de indrukwekkende ontvangstruimte is het daarom rustig en ik krijg niet meteen de indruk dat het vandaag een drukke toeloop zal zijn.

Bij de toonbank moet ik me legitimeren bij de dame van dienst. Truus is nieuw op deze plek en het valt zeker niet mee om iedereen te herkennen. Ik heb geluk, het lidmaatschapskaartje zit in de portemonnee. Ik neem een kaartje voor €2,00 - dat is goed voor 20 km wandelen. Joop heeft ook een boodschap voor mij en ik bekijk het papiertje dat hij mij geeft geïnteresseerd. Iemand heeft nog puntjes van mij tegoed. Maar goed dat de jongens bij de les blijven! Voor koffie is het nog te vroeg en de muntjes laat ik voorlopig achterwege. Bij Henk krijg ik een routebeschrijving van deze wandeltocht. Het staat er allemaal duidelijk op.

Kronkelen naar alle kanten

Providentia ligt midden in de bossen,

ideaal om daar een wandeltocht te beginnen. De pijlers hebben bovendien goed hun best gedaan. Routebeschrijving is niet nodig en blijft rustig in de zak. Eerst nog een paar gebouwen, een kerkhof en dan de bospaden. De eerste villa duikt ook op en weldra volgen er meer. Bijna allemaal zijn ze verborgen achter gekleurde struiken in herfsttooi. Even let ik niet op, maar merk meteen dat er iets niet klopt. Het kronkelt naar verschillende kanten en er is geen pijl. Dat kan niet, dus een paar stappen terug en daar hangt de pijl rechtsaf, onder een hekwerk door. Dan kom ik in het dorp Sterksel, daar rechts aanhouden. Nog even mag ik terug het bos in om dan via kronkelpaden weer terug te komen op de doorgaande weg. Daar ben ik vaker geweest, maar dan meestal de

andere kant op, tijdens de Kennedy-marsen vanuit Someren. Even verderop kom ik langs de inrit naar Providentia en dan is de verharde weg voorlopig verdwenen.

Romantiek

We gaan het proberen langs het meanderend riviertje de Aa. Het plaatje is meteen compleet. Gekleurde bladeren, een slotje, paddenstoelen en nevel die tussen de bomen hangt. Nog een paar vijvers om ons het idee te geven dat we over een landgoed wandelen en dan ineens een wc van Boels op ons pad. De romantiek is even zoek. Ben ik verdwaald? Nee hoor, beide heren zijn weliswaar van de Vierdaagse-zorg, maar ook multifunctioneel inzetbaar op de zondagochtend. Cees is voor deze klus speciaal overgekomen uit Dukenburg en Jack van zijn aanlegsteiger ergens in de Peel. Vanmorgen heb ik voldoende tijd, dus blijf even plakken en zodoende tref ik hier ook Henk van de LPS, zoals beloofd op onze laatste bijeenkomst!

Kasteel Heeze

Om verder te gaan kies ik de goeie pijl en kom weldra in een ander bosgebied. Dit zijn de Herbertusbossen bij Heeze, vernoemd naar de edelman Herbertus van Heeze, bewoner van het kasteel Eymerick rond het jaartal 1172. Ik volg de bospaden en kom bij een samenloop met een riviertje, natuurlijk

met het onvermijdelijke brugje om aan de overkant te komen. Ook tref ik hier de geel-blauwe markering van ons eigen Hertog Hendrikpad. Even verderop de slotgracht om de omheining van kasteel Heeze. Het water in de gracht is nauwelijks te onderscheiden onder het dikke bladerendek. Er ligt ook een bouwobject langs een imposante boslaan. Dat is de oude ijskelder uit de 18e eeuw waarvan een muur is ingestort en die nu gereviseerd wordt met de oorspronkelijke stenen voor €58.000,- Het stond in de krant. Toch zijn er ook mensen aan de wandel die zich erover verbazen hier een kasteel te treffen en nog wel zo'n groot met een echte gracht eromheen. Ja, als je gaat wandelen, kom je nog eens ergens. Langs de weg ook een stille getuigenis van iets droevigs: wat bosjes bloemen, een lantaarn, een paar tekeningen.

Verborgen verrassing

Dan een haakse bocht en we staan meteen midden in het boerenland. Een boer met rollator geeft een jong kalfje te drinken uit een emmer. Er staat nog meer vee in de wei dat even met mij oploopt. Dit is Riel uit vroeger jaren, nog even losgelaten door het bruisende dorp. Annie en Theo, broer en zus halen mij in en we praten even

over verre reizen. Niet dat ik daar direct bij betrokken ben, maar Theo weet mijn gemis aardig in te vullen. Ze draaien al vlug naar rechts en vervolgen hun eigen afstand. Ik sta onverwacht op totaal onbekend terrein: het Rulse laarzenpad. Het begint in een weiland en is een ontdekking voor iedereen die van ongerepte natuur houdt. Er lopen ongetemde paarden en de Kleine Dommel is er spontaan gaan meanderen. Mooi dat Ad dit niet voor ons verborgen heeft gehouden. Trouwens, hij is er zelf ook een beetje trots op en dat mag gerust!

Eigenwijs landschap

Dan ben ik bij de Zegge, ook weer zo'n

eigenwijs stukje in het landschap rondom Heeze. Bij het naderen van een stukje bos moet ik echter een keuze maken welk pad bedoeld is. Ik word daarbij ook nog afgeleid door een of ander bruin beest met een witte kop. Kan het ras niet benoemen, maar het heeft iets weg van een lama. Probeer nog een goeie foto te maken, maar het beest heeft duidelijk een eigen mening. Bij deze beestenwei moet ik ook meteen rechtsaf, er staan een huis en nog wat andere gebouwen. Even later wordt het me duidelijk waar ik ben: Manege Meulendijks, waar onze rust is gepland. Ik mag het hele terrein over wandelen, niet erg, want er heerst een drukte van belang. Ruiters, amazones, landrovers met aanhangers en alles gaat kriskras door mekaar. Wij wandelaars zijn hier duidelijk de buitenbeentjes. Eindelijk de ingang naar het rust-café. Ook hier is het druk.

Leerpad

Aan de bar tref ik Ad; hij is daar even voor zaken maar de baas is er niet. We trakteren mekaar op een kop koffie en bespreken het een en ander over deze tocht. Ad is al goed geïnformeerd over de gang van zaken, alles is onder controle. Het aantal deelnemers kent hij nog niet, maar dat zal best meevallen, weet hij mij te overtuigen. Om goed twaalf uur stappen we allebei weer op

en gaat Ad verder met de ondersteuning op het parkoers.

Na het verlaten van de manege eerst nog even een pad tussen bouwland, maar dan dient de Strabrechtse hei zich aan. Een paar gebouwen wijzen erop dat hier een centraal punt van Staatsbosbeheer is gevestigd. Ik zie ook dat er een leerpad in de maak is.

De eerste puntjes

Maar dan de echte hei. Ik volg een aantrekkelijk pad dwars door een heideveld. Gelukkig is het niet als fietspad bedoeld, anders zou het ernaast gelegen karrenspoor de beste optie zijn geweest. Behalve voor wandelaars is het vandaag ook prachtig weer voor fietsers en die weten de hei van Strabrecht ook te vinden.

Dan een paar bekende stemmen achter mij. Het zijn de voorlopers op de langste afstand: Dario en Hugo. Ze doen de 40 km. Hebben alleen een beetje problemen gehad toen ze vanmorgen in het donker het juiste startpunt moesten vinden. Toen was namelijk de zijdeur, waar de eigenlijke start was, nog gesloten. Hugo is oudgediende bij het voorpijlen en Dario blijkt zich ook goed te voelen met deze hobby. Hij is al langer als vrijwilliger actief bij OLAT. Hij is onlangs lid geworden van de club en heeft zijn eerste puntjes al binnengehaald tijdens de wedstrijd in Tilburg. Voor mij ligt hun snelheid een beetje te hoog en ik haak af.

Venus van Mierlo

Ergens verderop staat een uitnodi-

gend bankje en ik besluit die kans te benutten om m'n Snelle Jelle als lunch te gebruiken. Samen met enkele slokjes chocolademelk van het bekende merk is dat niet te versmaden. Terwijl ik daar zo zit en de heide tot in de verre verte overzie, bespeur ik toch enige twijfel in mijn achterhoofd: waar in vredesnaam moet hier in het verleden de Maas zijn kronkels hebben geleid! (Epistel 38-11 hoofdstuk 9 vers 35-38) en waarom zou het niet waar zijn, immers de Venus, die later naar Mierlo verhuisde, heeft hier toch ook ergens haar stekje gehad!

Bijpraten

Er volgen nog wat bospaden en er is nogal wat drukte van fietsers en loslopende wandelaars. De heide maakt stilaan plaats voor bosgebied. Is het nog een tipje van de Herbertusbossen? Dan weer bekende stemmen achter mij. Nu zijn het de vrienden van clubreizen: Toon, Piet en Tjeu en alle drie met vrouw. Toch weer leuk om even bij te kunnen praten en natuurlijk naamsbekendheid, je kunt er niet genoeg over horen! Maar ja, ze zijn nog jong en dat gaat al vlug wat sneller.

Na het koeienpad, over privéterrein, haal ik ze al snel weer in. Onze hoofdverzorgingspost heeft een plekje gevonden op het erf van de familie Hendriks. Gastvrij en attent van deze familie om uit het stukje op onze website op te maken dat we verkeerd zouden lopen als we dat zo zouden volgen. En zodoende ontliet niemand op deze mooie zondagmiddag de soeppost

met alweer gastvrije helpers als Sjaan, Maria, Willem, Arno en een kunstfotograaf. Heerlijke soep en nog een glaasje ranja na om er tot het einde tegen te kunnen.

Centurion Wilko

Dan nog een bosgebied, gevolgd door alweer een heideveld: de Lange Bleek. Met de zon pal in de ogen heb ik hier bijna niets van meegekregen, maar omdat er slechts een rechtdoor paadje voorhanden is, ben ik dat gaan volgen totdat het klaphek aangeeft dat de klus is geklaard. De eerste huizen van Sterksel komen dan ook meteen in zicht. Bij toeval zie ik aan de prikkeldraad een pijl die naar links wijst, het kreupelhout in. Het blijkt echt het te bewandelen pad te zijn. Nog net op tijd zie ik Frans Leijtens voorbij schieten en kan hem bedanken voor zijn fotoreportage over de Centurionrace in Engeland, waarvan ik enkele foto's heb gebruikt ter illustratie van de reportage over de race van onze nieuwste Centurion Wilko.

Zo, en dan is er weer een mooie wandeldag voorbij gevlogen. Ik heb genoten van de route, de heide, de praatjes, de koffie, de soep en veel gezellige mensen.

Tot volgende keer.

-Ad van Asten-

PRIKBORD

40e Nieuwjaarsstocht Milsbeek op zondag 6 januari 2013

NIEUWJAARSTOCHT MILSBEEK

Start en finish: Kerkstraat 31, Milsbeek

Afstanden: 42 km, vanaf 7.00 uur marathon
28 km, vanaf 8.00 uur
20 km, vanaf 9.00 uur tot 13.00 uur
12, 6, 2,5 km 9.00 uur tot 14.00 uur

Inlichtingen: wsv Milsbeek, Korhoenderveld 109
Cuyk
tel. 0485-322325

E-mail: wsv.milsbeek@ziggo.nl

VACATUREBANK

Voor het goed kunnen organiseren van onze activiteiten zijn veel vrijwillige handen nodig. Momenteel zijn wij op zoek naar mensen voor de onderstaande functies:

Voorlopers winterserietochten op zondagmorgen (vooral wandelaars met een snelle tred)

Verzorgers winterserietochten op zondag

Verkeersregelaars Grenzeloze Tocht op 28 december

Tijdwaarnemers Prestatie/wedstrijd Tilburg op 24 maart

Tijdwaarnemers en verzorgers Wandelweekend Weert 18 op 19 mei (dag/nacht/dag)

Chauffeurs en verzorgers Kempenlandtocht van vrijdag 2 op zaterdag 3 augustus (nacht/dag)

Enthousiaste wandelaars die uit liefhebberij verslag willen doen voor het clubblad over wandelingen bij OLAT (WoD, Rooise wandelingen, Winterseries of andere tochten)

Hebt u belangstelling, informeer dan gerust bij onze medewerkers of bel eens met:

Paul Kanters (06 16885375); Pierre Emans (06 34161600)
Henk Plasman (06 10980674); Ad v Asten 0499 473767)

LPS TOELICHTING BIJ INDELING CLUBKAMPIOENSCHAP 2013

- De prestatiewedstrijden van RWV tellen per seizoen slechts 1 keer mee voor ons clubkampioenschap. Wel bestaat de mogelijkheid om uw score te verbeteren. De beste tijd die u scoort bij de 3 prestatietochten in het voorjaar en in het najaar tellen uiteindelijk mee voor de punten. Tegenover een wedstrijd moet altijd de mogelijkheid bestaan ook in de prestatieklasse te starten. De bonuspunten vervallen.
- Van de 2 prestatietochten die de LAT in het voorjaar organiseert over 25 en 30 km telt uiteindelijk alleen de beste score mee voor ons kampioenschap. De afstand in december vervalt voor onze puntentelling. Ook hier zijn geen bonuspunten meer te verdienen.
- Bij OLAT is bij de tocht in maart een afstand van 50 km toegevoegd aan onze competitie. Voor 60 km krijgt u 250 punten plus de bonus en voor 50 km krijgt u 200 punten plus de bonus.
- Bij de OLAT-afstanden in Tilburg zijn de bonuspunten iets verlaagd.
- Bij de Nacht van Loon geldt ons puntenschema als eventuele bonus en daarbij geldt een limiet van 13 uur voor de Kennedymars-afstand.
- Int. Weekend OLAT (en RWV): hier geldt voortaan een limiet van 20,5 wandeluren voor de te behalen bonuspunten. Voor de 100 EM en 100 km gelden punten plus schema. Bij de 50 EM moet een tijd van binnen de 13 uur worden gerealiseerd voor de extra bonuspunten. De 50 km deelnemers wandelen eveneens voor schema-punten. Bij stop voor klassering Long Distance Walker geldt uitsluitend puntentelling.
- Indien er sprake is van te behalen bonuspunten bij een Kennedymars, dan geldt altijd de tijdslimiet binnen 13 uur.

Deelname aan tocht s.v.p. binnen 2 dagen melden bij: Ad van Asten, tel 0499-473767 of e-mail: a.asten1@chello.nl

LPS STAND CLUBKAMPIOENSCHAP per 17 november 2012

1		Martien van Achterberg	15320	27	M
2		Hans Pranger	14280	28	M
3		Jan Dinnissen	12530	26	M
4	1	Sandra de Graaff	12400	30	V
5	2	Hanny Klumpkens	11255	23	V
6	3	Anita Pepers	11050	26	V
7		Henk Vink	10675	23	M
8		Gerrit Arfman	10315	23	M
9		Mart Douven	9610	22	M
10		Wim van Gemert	9545	18	M
11	4	Marleen Ramakers	8610	21	V
12		Hugo Prinsen	8535	19	M
13		Wim van Cappelle	8150	15	M
14		Pieter Boots	8020	20	M
15		Ernst Westerhoff	7910	14	M
16		Dennis van Reeden	7280	10	M
17		Roel van der Wijst	7240	19	M
18		Wilko van Nieuwenhuyzen	7145	13	M
19		Koos van der Maden	6970	16	M
20		Hans van Heeswijk	6400	14	M
21		Peter van den Brink	6370	14	M
22		Rob van Stuivenberg	6245	14	M
23		Huub Raijmakers	6240	12	M
	5	Connie Raijmakers	6240	12	V
25		Eric-jan van Oorschot	5885	11	M
26		Rik Weverbergh	5790	11	M
27		Ton Seetsen	5575	12	M
28		Nico van Hassel	5560	14	M
29	6	Ineke Pijnenburg	5510	15	V
30		Rini Welten	5490	14	M
31		Dirk Donders	5470	15	M
32		Ton de Jong	5250	11	M
33	7	Nicole Nacken	5245	12	V
34		Cees Relou	5120	13	M
35		Frank Marchand	4785	11	M
36		Cor v/d Heijden	4505	9	M
37	8	Rinda Scheltens	4360	11	V
38		Jelte van der Zee	3980	9	M
39		Rino Hamelink	3625	8	M
40		Frits Mennen	3340	7	M
41		Gerard Meeuws	3130	8	M
42		Gerrit van Haandel	2730	5	M
43		Rudolf van Rooy	2635	6	M
44		Theo Martens	2400	6	M
45		Erik Dikken	2385	6	M
46		Servee Derks	2285	3	M
47		Adri vd Graaff	2160	6	M
48	9	Isis la Croix	2075	6	V
49		Rob Keetlaer	1800	5	M
50		Piet van Buul	1543	3	M
51		Gerrie vd Aa	1535	3	M
52		Wim vd Wittenboer	1530	4	M
53		Klaas Bakker	1515	3	M
54		Marco van Heel	1505	2	M
		Jack Hendriks	1505	3	M

56		Sjef Koolen	1470	4	M
57		Co Tops	1450	3	M
58		Jan Swinkels	1430	4	M
59	10	Maria vd Berg	1430	4	V
60		Bart Lutke Schipholt	1405	2	M
61	11	Riet Emans	1350	3	V
62		Jannet v Kleeff	1330	3	V
63		Claude Herman	1300	2	M
64		Boetje Huliselan	1275	2	M
65	13	Coby Visser	1220	3	V
66		Stefan Mutsaars	1175	2	M
67	14	Ria Bens	1070	3	V
68		Dario Legito	950	2	M
69		Paul Canters	805	1	M
70	15	Caroline Dinnissen-Vernie	795	2	V
71		Richard Klein Bennink	720	2	M
	16	Annika Niesert	720	2	V
	16	Anneriet Janssen	720	2	V
		Jan van de Sande	720	2	M
75		Paul Rohner	710	2	M
	18	Jeanne v Roosmalen	710	2	V
	18	Lies Wesseling	710	2	V
78	20	Jeannette v Boerdonk	650	1	V
79		Hans van Ginkel	610	1	M
80		Gerrit van Roosmalen	570	1	M
	21	Sjan v Roosmalen	570	1	V
82		Wim Baken	365	1	M
83		Mari vd Rijt	360	1	M
		Aad Huisman	360	1	M
	22	Trudy Toonen	360	1	V
	22	Tiny van Alphen	360	1	V
87		Hennie Hendriks	360	1	M
		Iris van Limburg	360	1	V
	24	Janny den Braber	360	1	V
	24	Jolanda Meeuwsen	360	1	V
		Jo van den Akker	360	1	M
		Wim Toonen	360	1	M
	24	Annie Beekmans	360	1	V
	24	Mirelle vd Oetelaar	360	1	V
		Theo Gijzen	360	1	M
		Adrie Toonen	360	1	M
		Henk Klinkhamer	360	1	M
		Gerrit Legierse	360	1	M
		Bram Stelling	360	1	M
		Jan van Boerdonk	360	1	M
		Ted Liebregts	360	1	M
		Peter vd Ven	360	1	M
103		Ben Duin	350	1	M
	29	Annemiek Karels	350	1	V
	29	Bea van Lieshout	350	1	V
		Willy Timmermans	350	1	M
	29	Anja van Kempfen	350	1	V
	29	Rian Lacet	350	1	V
	29	Ans vd Oetelaar	350	1	V
110	34	Mirjam Kies	330	2	V

LPS INDELING CLUBKAMPIOENSCHAP 2013 (versie 6 november 2012)

datum	plaats	organisatie	start	afstand	punten	bonus	limiet
6-jan	Rotterdam	RWV	11.00	5/10 km	schema		
20-jan	Amsterdam	LAT	12.00	25 km	schema		
25-26 jan	s Hertogenbosch	B-100	22.00	100 km	500		
3-feb	Rotterdam	RWV	11.00	5/10 km	bo3		
10-feb	Amsterdam	LAT	12.00	30 km	bo2		
15-16 febr	Winterswijk	LAOG	23.00	80 km	360		
2-mrt	Uffelte	FLAL	08.00	60 km	250		
3-mrt	Rotterdam	RWV	11.00	5/10 km	bo3		
9-10 mrt	Roosendaal	Whv	16.00	110 km	500		
	Steenbergen	Whv	19.30	80 km	360		
16-mrt	Maarn	WS 78	07.00	60 km	250		
16-mrt	Scharnegoutum	FLAL	08.00	60 km	250		
17-mrt	Uden	OLAT	07.00	50/60 km	200/250	100	
22-23 mrt	Bussum	LAT	20.00	60-85-100-120 km	250-360-500		
24-mrt	Tilburg	OLAT	10.30	50 km	schema	350	
				30	schema	250	
				20	schema	150	
				10	schema	100	
				5	schema	50	
30-mrt	Sittard	KMS	05.00	80 km	360	schema	13 uur
5-6 apr	Klarenbeek	WS 78	22.00	80/60 km	360/250		
13-apr	Castricum	LAT	07.00	60 km	250		
20-21 apr	Loon op Zand	HvB	21.00	15 uur	500	schema	
			21.00	80 km	360	schema	13 uur
20-21 apr	Haarlem	SEN	16.00	80 km	360		
26-27 apr	Dordrecht	RWV	23.00	80 km	360		
29-30 apr	Emmeloord	Stichting	22.00	80 km	360		
3-4 mei	Hilversum	LAT	22.00	80 km	360		
4-5 mei	Bocholtz	Mergelland	11.00	135 km	610		
8-9 mei	Odoorn	Dw4d	22.00	80 km	360		
10-11 mei	Etten-Leur	SKEL	24.00	80 km	360		
18-19 mei	Weert	OLAT	24 uur	24 uur	750		20,5 uur
			100 EM	100 EM	700	schema	
			100 KM AU	100 km	500	schema	
			50 EM	50 EM	450	schema	13 uur
			50 km	50 km	250	schema	
			stop	110 km	500		
18-19 mei	Moergestel	Fietsdorp	20.00	80 km	360		
24-25 mei	Zwolle	Zwolse wv	22.00	80 km	360		

LPS INDELING CLUBKAMPIOENSCHAP 2013 (versie 6 november 2012)

datum	plaats	organisatie	start	afstand	punten	bonus	limiet
31 m-1 jun	Steenwijk	TIGO	22.00	80-60 km	360-250		
1-2 jun	Bergen op Zoom	VT	24.00	80-75 km	360		
8-9 jun	Den Helder	KM	22.00	80 km	360		
8-jun	Barendrecht	Marijketocht	07.00	60 km	250		
8-jun	Rhenen	Maarten Luther	07.00	60 km	250		
14-15 jun	Rijsbergen	SKR	22.00	80 km	360		
15-jun	Vlissingen	MrW	08.00	65 km	250		
15-16 jun	Gulpen	Nacht	22.30	70 km	300		
22-23 jun	A'dam-Leeuw	LAT	10.30	150 km	675		
23-jun	Den-Oever	LAT	01.00	70 km	300		
22-jun	Veere/Zanddyk	Veerse meer	08.00	60 km	250		
22-jun	Rilland	NWB	05.00	80 km	360		
28-29 juni	Poortugaal	RWV	22.00	80-85	360		
6-jul	Diemen	LAT	07.00	60 km	250		
6-7 juli	Someren	JOEK	22.00	80 km	360	schema	13 uur
26-27 juli	Santpoort	Nacht	20.00	110-100-60 km	500-250		
2-3 aug	Geldrop	OLAT	20-23	110-80 km	500-360	250	
17-18 aug	Melderslo	KMM	22.10	80 km	360		
24-aug	Leerdam	Palmentocht	05.30	60 km	250		
30-31 aug	Ooltgensplaat	Omloop	19-23	110-80 km	500-360		
30-31 aug	Walterswald	KMF	22.00	80 km	360		
7-8 sept	Amsterdam-Vleuten-Tilburg	HvB	15-22.00	125-80 km	560-360		
7-8 sept	Vijfhuizen	SKV	22.00	80 km	360		
13-14 sept	Zeewolde	ZtotZ	19.00	110 km	500		
14-sept	den Hoorn	Rondje Texel	06.30	60 km	250		
14-15 sept	Waalwijk	80 vd Langstraat	20.00	80 km	360	schema	13 uur
20-21 sept	Haaksbergen	Tw KM	22.00	80 km	360		
20-21 sept	Bergeijk	SKB	22.00	80 km	360		
21-22 sept	Nijmegen	RWV	11.00	160 km	720		
27-28 sept	Leerdam	Glasstad	21.00	80 km	360		
28-29 sept	Velp	Stichting	21.30	80 km	360		
6-okt	Tilburg	Nk 50 km e.a.	11.00	50/5 km	schema		
12-okt	Berg en Dal	LAT	07.30	60 km	300		
1-2 nov	Bocholtz	Nacht	21.00	100-110 km	500		
3-nov	Rotterdam	RWV	11.00	5-10 km	schema		
17-nov	Rotterdam	RWV	11.00	bo3	bo3		
1-dec	Rotterdam	RWV	11.00	bo3	bo3		

Een (wandel)reisje boven de Rijn, ja dat is zo fijn, fijn, fijn

Rond Koninginnedag ben ik met een kleine reisorganisatie richting Rijn-Moezel geweest om daar vier heerlijke dagen te wandelen.

Op vrijdag met de trein naar Arnhem waar ik en vijf anderen opgepikt werden en met een busje ging het richting Duitsland via Venlo.

Na een stop door naar Weiler waar ons onderkomen was voor de nachten.

Het was een mooi gasthof in een rustig klein plaatsje. Nadat we een welkomstdrankje hadden genuttigd en even de spullen uitgeladen, gingen de wandelschoenen aan voor een inlooptochtje. Het was al laat in de middag toen we vertrokken, met droog maar zwaar bewolkt weer. We begonnen met een klim door een boomgaard, even de kuitspieren aan het werk gezet, dat gaat in ons vlakke land wat moeilijker. Via bos, open vlakke en een schitterend beekdal bereikten we het dorp Rheinbay, niemand gezien. Het was ondertussen wat gaan miezeren, gelukkig niet echt hard. Vlak bij ons pension was een schitterend uitzichtpunt over de Rijn, maar het was te laat om daar te gaan kijken en het weer liet het niet echt toe. Een volgende keer dus maar.

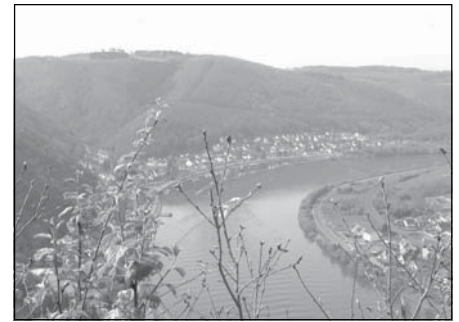
De volgende dag was het schitterend warm en zonnig weer. Met het busje naar Brodenbach aan de Moezel. De bus geparkeerd en we begonnen met een flinke klim de lucht in, zo leek het even voor mij. De hele dag zouden we het "Traumpath" volgen. Dat het een 'droompad' was bleek al snel met een heel mooi uitzicht op de Moezel toen we boven kwamen. Stukken bos, zowel mooi loof- als naaldbos. Met uitzicht op een weiland vol met paardenbloemen zaten we te lunchen, we hadden een heel lekker lunchpakket meegenomen van het pension. Daarna vervolgden we de route, die verder omhoog slingerde naar de burcht "Ehrenburcht". Tijd om naar binnen te

gaan hadden we niet, wel de foto's ervan mee naar huis genomen. Langs de burcht afgedaald en bij de camping "Vossengat" op het terras van het restaurant een drankje genuttigd. Dit hadden we wel verdiend. Nog wat verder afgedaald naar Brodenbach en

met de bus weer terug naar Weiler. Een mooie wandeling met heel mooi weer.

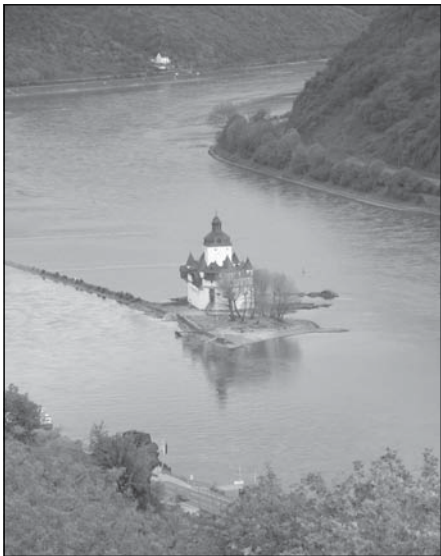
Zondag, dit werd de "Loreley"-dag over de Rheinsteig. Naar St. Goar en met een pont de Rijn over naar Sankt Goarhausen. Beide plaatsen zijn erg

toeristisch, maar zo vroeg in het seizoen viel het mee. We liepen de Koningsetappe van de Rheinsteig en die begon weer met een klim naar Burg "Katz" die dicht was en waar buitenstaanders niet in mogen. Nog wat verder omhoog en door weilanden bereikten we de Loreley. Hier was het wel druk, veel touringcars op de parkeerplaats. Hier namen we de tijd om bij de rots het schitterend uitzicht over de Rijn te bekijken. Langs een camping naar het wijnleerpad en daar op een rustige plek het lunchpakket genuttigd. Die dag kwamen we veel medewandelaars tegen, zowel tegenliggers als wandelaars in onze richting.

Verderop door een beukenbos met een aantal schuilhutjes, die een heel mooi uitzicht gaven op de Rijn. Een steile afdaling volgde met een paar keer een oversteekje over een beek: "Bornichbach" en later "Urbach". Daarna weer een stuk steil omhoog; op een klein smal gedeelte werden we geholpen met kabels.

In het bos nog een ree gezien. Via weilanden kwamen we in Dörscheid uit en daar was een Rheinsteighütte. Daar heerlijk buiten aan het bier, het was benauwd geworden en na zo'n tocht ging dat er goed in. Maar we moesten ook nog verder, het was al half 6. Stijgen en daarna afdalen door het bos, weer een mooi smal paadje met zicht op de Rijn en de burcht "Gutenfels" boven Kaub.

Het tolkasteel "Pfalzgrafenstein" op een eilandje in de Rijn was een mooi

baken. Vroeger moesten vrachtschepen hier tol betalen. Langs de wijnvelden bereikten we Kaub, waar we het station opzochten. Op een terras vlak bij het station lekker uitgerust en aan het bier. Net op tijd bereikten we dat, want de hemelsluizen gingen open. Tien minuten met de trein en met de bus naar het pension, waar we over acht uur aankwamen. Het was een lange maar heel mooie wandeldag. Koninginnedag in Nederland en wij hadden nog een mooie wandelmorgen voor de boeg. Na het inpakken en het ontbijt afscheid genomen van de pensionhoudster, een Nederlandse, op weg naar Brey voor de wandeling. Eerst moesten we weer klimmen door

een bos met een Romeinse waterleiding middenin dat bos. Het voormalige klooster met golfterrein hebben we links laten liggen en wat verderop afscheid genomen van het uitzicht over de Rijn: de Rheinschleiffe, een bocht van 180 graden. Via de wijngaarden van de "Bopparder Hamm" steil afgedaald met uitzicht over de rivier terug naar Bray. Na wat gedronken te hebben en brood gekocht voor de volgende dagen het busje in en terug naar Arnhem. Daar terecht gekomen op het station met allemaal in oranje gehulde feestgangers. Veilig thuis gekomen na een paar heerlijke wandeldagen.

-Marian Post-

Het Westerborkpad (9)

Vrijheid verplicht

Anne Frank is er nooit geweest maar voor veel van de 107.000 Joden die uit Nederland zijn weggevoerd, was de Hollandsche Schouwburg het startpunt van de laatste reis die ze zouden maken. Jan Dokter verloor twaalf familieleden in de Tweede Wereldoorlog en volgde hun voetsporen van Amsterdam naar Westerbork. Samen met Johan Vellinga maakte hij er een LAW van, dat op 27 januari, Holocaust Memorial Day, werd geopend.

Hieronder een verslag van etappe 9, Zwolle – Meppel, 32,8 km

Dit keer kan ik op de fiets naar de start van de etappe en dat is een ongeken-de luxe. Natuurlijk is het nog steeds vroeg en op straat is het rustig. Dit keer heb ik ook stickers bij me, want ik onderhoud het stuk Westerborkpad dat vandaag volgt. Alleen aan wasbenzine heb ik niet gedacht en als ik zie hoe vies de lantaarnpalen zijn, besef ik dat je dat wel nodig hebt. Ik besluit een mentale aantekening te maken van waar stickers moeten worden bijgeplaatst en er dan later nog terug te komen.

Vrijheid verplicht

Zwolle heeft een van de grootste Be-

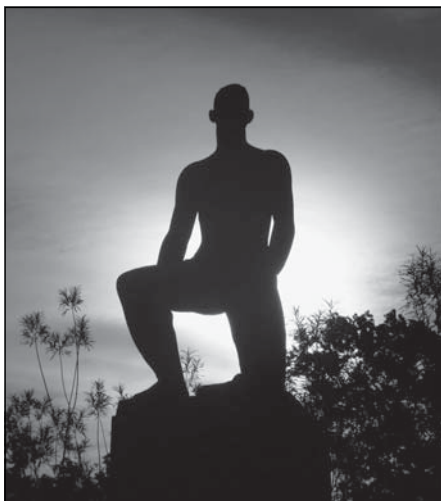
vrijdingsfestivals in de regio en viert dat onder meer met door kunstenaars ontworpen tegels. Er zijn grappige bij, zoals de tekst 'Ik lig aan je voeten' en 'Ik laat over mij heenlopen'. Andere stemmen meer tot nadenken en vragen heel direct 'Hoeveel vrijheid verdraagt u?' en het dubbelzinnige 'Vrijheid verplicht'. Nadat ik de prachtige Sassenpoort ben gepasseerd, loop ik langs de synagoge uit 1899 die de oorlog vrijwel ongeschonden heeft doorstaan, maar daarna alsnog in verval is geraakt. In het Ter Pelkwijkpark staat Zwolle's oorlogsmonument, dat oproept wel te herdenken, maar niet om stil te staan. De opkomende zon

zorgt voor een prachtige halo rond het hoofd van een knielende man. Het verbeeldt een man die zich weer opricht, na te zijn neergedrukt door zoveel leed. Ik duik de Zwolse wijken in. Mijn doel is een woonhuis aan de P.C. Hoofdstraat. Bij de bevrijding was de verbazing van de burens groot toen maar liefst 14 onderduikers tevoorschijn kwamen. Terecht zijn Nico en Ati Noordhof onderscheiden door Yas Vashem als 'Rechtvaardigen onder de Volkeren'.

Vorkheftruck

Tegen het volgende stuk heb ik aardig opgezien. Dit wordt niet leuk.

Het begin is nog aardig, oliemolen De Passiebloem, het voormalige dorpje Berkum (inmiddels een buitenwijk van Zwolle) en de Vecht. Dan loop ik de Marslanden binnen, een industrieterrein dat zich de laatste jaren flink heeft uitgebreid. Ik kijk uit naar de Vegro, een groothandelaar in verwarming en sanitair waar ik tijdens mijn studententijd heb gewerkt. Lekker raggen op een vorkheftruck en als we even niets te doen hadden er pirouettes mee draaien. Ik zie het bedrijf niet, maar eerlijk gezegd zoek ik er ook niet heel hard naar. Het was leuk voor een tijdje, maar als ik er nu nog zou werken, was er iets mis.

Lichtmis

Het is behoorlijk warm en ik begin te zweten. Enkele buizerds bevolken het industrieterrein nog, maar verder is het behoorlijk saai en levenloos. Eindelijk mag ik de weg verlaten voor een fietspad en even later een graspad tussen de weilanden door. In de verte zie ik al de watertoren van Lichtmis, waar Hennie van der Most een draaiend restaurant van heeft gemaakt. Helemaal bovenin is een bruidssuite waarvan het dak open kan, schijnt erg mooi te zijn. Ik kijk liever naar de vele hazen op het pad en in het gras. Jammer dat ze voor me wegrennen. Op de kruising bij Lichtmis ben ik de weg even kwijt. Hier moet ik binnenkort nog eens terugkomen om een extra pijltje te plakken.

Staphorst

Langzaam kuier ik richting Staphorst. Eerst is er nog een bosgebiedje, waar werkkamp 't Wiede Gat was. Behalve een scheef bordje op de parkeerplaats is er niets wat nog aan het kamp herinnert. Na een rondje door het bos wandel ik Staphorst binnen. Ook hier een monument met veel te veel namen erop. Mannen die moesten werken en werden weggevoerd, de vrouwen konden gelukkig onderduiken en overleefden.

Op de markt houd ik even een lunchpauze en trek mijn schoenen uit om al het grind eruit te pulken. Ik heb een boek meegenomen, omdat ik anders nog geen vijf minuten stil kan zitten. Nu rust ik en geniet. Juist wanneer ik er over denk om weer op te stappen, beginnen van alle kanten mensen toe te stromen. Eerst een paar, daarna steeds meer. Het is natuurlijk zondag en de kerk roept. De hoeveelheid mensen verbaast me. Zij blijven maar komen, ik wist niet eens dat er zoveel mensen in Staphorst wonen. Er zijn meerdere vrouwen in klederdracht en het is een fraai gezicht. Sommige vrouwen dragen een blauw kapje, andere een zwart. De bonte doeken en zwarte rokken maken het af. Eén vrouw heeft iets van een handtasje bij zich, maar als ze langs me loopt zie ik dat het een met zilver beslagen bijbel of gezangenboek is aan een korte, zilveren ketting. Ook gouden oorijzers komen langs. Het is een spectaculair gezicht, maar ik maak bewust geen foto's. Deze mensen zijn op weg naar de kerk, geen toeristische attractie. Toch voel ik me ietwat ongemakkelijk als ik me in korte

broek langs hen moet wurmen om de route te vervolgen, die pal voor de ingang van de kerk langs loopt.

Meppel

Vlak voor ik Meppel binnenloop, zie ik een bordje dat verwijst naar een oorlogsmonument. Ik ben nieuwsgierig en heb tijd zat. Dus ga ik onder de brug door op zoek naar het beloofde monument. Het is verder dan ik dacht, maar ik heb geen zin meer om terug te gaan. Nog één bocht, beloof ik mezelf.

Daar is het al, een eenvoudig monument met vijf namen. Mensen die op de dageraad van de vrijheid, 4 april 1945, op deze plek zijn vermoord, als vergelding voor een spoorwegsabotage tussen Zwolle en Meppel. Een militair heeft zijn gouden onderscheidingstekenen, nog op het oorspronkelijke plastic plaatje vastgepind, in een kier van de stenen gestoken. Het doet me goed dat dit eerbetoon gewoon hier kan blijven liggen, dat er niet iemand is die het voor eigen gewin in zijn zak heeft gestoken. Zo anders dan het verhaal dat ik onlangs bij de BBC zag, waar koperdieven ook plaquettes met namen van oorlogsdoden stelen. Namen die vaak nergens anders zijn vastgelegd en daarmee verloren zijn gegaan voor familie en toekomstige generaties. Ik hoop dat de onderscheidingstekenen er nog lang zullen blijven liggen. Dat zijn mijn gedachten terwijl ik naar station Meppel loop. Op weg naar huis en de volgende etappe.

-Rinda Scheltens- (wordt vervolgd)

Wandelen op Mallorca over de Dry Stone Way

De laatste wandelvakantie bij TT-wandelreizen was erg nat uitgevallen, daarom had ik dit jaar een reis geboekt waarbij de temperatuur overdag meestal wel boven de 25 graden zou schommelen. Het werd weer bergwandelen, net zoals op de andere Spaanse eilanden La Palma en La Gomera. Sommige deelnemers had ik al vaker bij deze reizen had gezien en de anderen waren ook uit het goede (wandel)hout gesneden. Wel kwam de gemiddelde leeftijd steeds hoger te liggen (60+), maar we wisten waar we aan begonnen.

De reis begon op Eindhoven Airport, waar we snel waren ingecheckt en de douane konden passeren. Binnen drie uur na vertrek stonden we op het vliegveld van Mallorca. Het afhalen van de twee personenbusjes vergde wat tijd, maar dankzij de vele winkeltjes en de temperatuur van 22 graden in de schaduw verveelden we ons niet. We reden 25 km naar de hoofdstad Palma de Mallorca, waar we een helling op gingen naar het kasteel Belvere. We hadden niet ver van de parkeerplaats een prachtig zicht op de haven en op de kathedraal Le Seu. Het kasteel was weliswaar gesloten, maar er kwamen toch nog een paar toeristenbussen naar boven die, net zoals wij, genoten hebben van het buitenaanzicht.

Daarna reden we naar het noorden, waar ook het Tramuntana-gebergte ligt, en daar slingert de GR 221 zich overheen. Ons overnachtingsadres was een appartementencomplex in het kustplaatsje Camp de Mar. Erg be-

langrijk: er was een zwembad bij. Snel de koffers en tassen op de kamers gezet en in vijf minuten waren we aan het strand. Midden in zee (via een brug van 25 meter lang te bereiken) lag een restaurant, en in de avondlucht deden we ons te goed aan een typisch Spaanse paellamaaltijd. Op het terras bij de appartementen konden we daarna lekker bij 20 graden zitten (en drinken).

Voordat we echt beginnen nog wat algemene informatie over de Dry Stone Way:

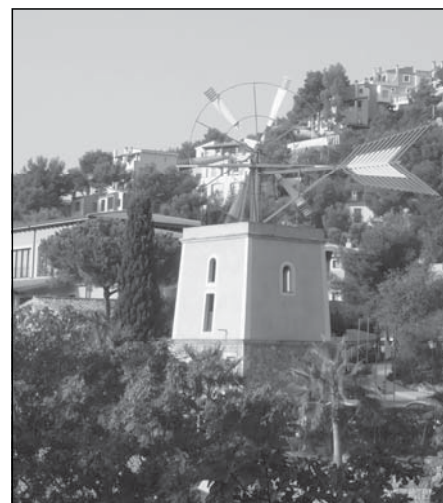
De GR 221 is de 'Ruta de Pedra en sec', een groot gedeelte van de route maakt gebruik van oude geplaveide paden waarmee de dorpen en landgoederen op de Serra vroeger met elkaar in verbinding stonden. Het meest emblematische in het landschap zijn de rijen olijfbomen op terrassen met droge stenen muren. De GR (135 km) steekt de Serra de Tramuntana over, van Port d'Andratx (in het zuiden van het eiland) naar Pollençà (in het noorden). Op het traject zijn enkele gebouwen gerestaureerd en in gebruik als berghostels.

Zaterdag 22 september

Voor de start van de wandeltocht moesten we naar de Port d'Anthrax, waar de GR bij een bushalte begint. Theo had al gewaarschuwd dat de

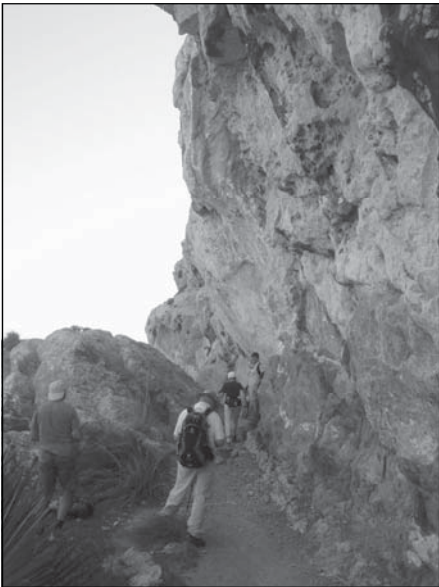
markering in dit gedeelte te wensen over liet en daarom hadden we een extra aanlooproute van een kwartier. Daarna gingen we door het bos over een rotsig pad omhoog; dat was maar goed ook, want na 9 uur liep de temperatuur elk uur een paar graden op, zodat we rond 12 uur al op 28 graden zaten. Er viel menig zweetdruppeltje! Nu waren er wel steenmannetjes als markering, maar daar kon je niet aan zien of het de juiste GR was. In korte tijd gingen we 240 meter omhoog. Daarna kregen we als beloning wel een mooi uitzicht op de Middellandse Zee. We zagen het langgerekte eiland Dragonera.

De eerste rust was na 2 uur. In tegenstelling tot onze wandelreizen op de Camino en de Coast-to-Coast moesten we nu voor de hele dag voldoende

water en eten meenemen. Horeca is in de Tramuntana een zelden voorkomend verschijnsel. Voor het eerst zat er dan ook een thermosfles met water in mijn rugzak.

Verder omhoog stond een elektriciteitsmast en dat zou het hoogste punt zijn voor vandaag. Rechts van de weg kregen we een mooi uitzicht op het havenplaatsje Saint Elm. Ook waren er kale bergen te zien, maar de boomgrens zouden we vandaag niet bereiken. Bij de zendmast bleek dat we een markering over het hoofd hadden gezien en dat werd weer 500 meter teruglopen. Arie (Evegroen) en ik hadden voordeel met de "staartloop"-functie! Bij de pas Vermell bleken we een piepklein kerststalletje gemist te hebben.

We liepen een tijdje onderlangs een rotswand, waarvan sommige stenen fel rood waren gekleurd. Aan deze kant van de helling was de markering nog steeds niet in orde en dat was de reden dat we drie kwartier oponthoud hadden. Maar goed dat wandelende Theo (Tromp) en Arie een GPS hadden waar de route op was geprojecteerd. Rijdende Theo (van de Ven), die ons opwachtte in Saint Elm, begon al ongerust te worden. Saint Elm is een plaatsje met luxe appartementen en luxe jachten en gelukkig ook een boulevard met terras. Hier werd besloten

om het voor vandaag gezien te houden aangezien het oorspronkelijke eindpunt, klooster La Trappe, door de busjes niet bereikt kon worden. In 4 uur tijd hadden we niet meer dan 7 km van de route gelopen en natuurlijk 1400 "omloopmeters". Het grote voordeel was dat we die middag met een "ons" zwembad konden inwijken. De temperatuur van het water was naar verwachting en voor wie niet van chloor hield lag de zee slechts 5 minuten verderop. Die avond ook weer gegeten op het "schiereilandje".

Zondag 23 september

We vertrokken om kwart voor zeven vanaf Camp de Mar naar Saint Elm. Uitslapen zou de komende dagen niet mogelijk zijn, we moesten een steeds grotere afstand van het appartement naar het GR-startpunt overbruggen. Aan het eind van het dorp op een wanderrand van een woning zagen we een heel grote cactusplant met een oppervlakte van meer dan 5x7 meter. De grote gele bloem was heel apart, die zie je meestal niet bij een cactus. Veel bijen deden zich tegoed aan de honing van de bloem.

Daarna liepen we weer over een rotsig pad door een dennenbos. De temperatuur was 22 graden, maar had veel hoger kunnen zijn als er niet zo veel bewolking gehangen had.

Beneden zagen we wederom het eilandje Dragonera in de Middellandse Zee, met op de meest oostelijke punt een vuurtoren. Dat de moeilijkheidsgraad op dit stuk medium/high was, bleek doordat menigeen op handen en voeten probeerde de grotere rotsen te bedwingen. Uiteindelijk kwamen we na 2 uur op een col en hadden daar uitzicht over de vallei Sant Josep, waar de kloosterruïne La Trappe is gelegen. Deze heeft in tegenstelling tot wat u zou kunnen vermoeden geen connectie met het Nederlandse Trappistenbier uit de Koningshoeven. Op een terras zagen we een wandelende kampeerder en die zat daar echt op "the end of the world".

We liepen nu meer landinwaarts, over een rotsig pad, tussen hoog gras en jonge dennenbomen door. Om half tien brak de zon echt door. Wij liepen nu op een hoogvlakte zonder al te veel hoogteverschil. Door de zon glom de dauw op de grassen en de hei. Nog even een tweede rust en toen passeerden we de Col ses Basses, maar voor de klim naar La Trappe hadden we veel meer moeite moeten doen.

Even later kwamen de chauffeurs Theo en Hielke (Pel) ons tegemoet met flessen koel drinkwater. Het had weinig gescheeld of we waren ze misgelopen! Er volgde nu een breed karrenspoor naar de parkeerplaats waar de busjes stonden. Omdat het pas één uur was, zijn we nog 2 km over de verharde weg doorgelopen. Toen moesten we nog een klein stukje omhoog en een dalletje doorkruisen. Daar kwamen we

over een erf, waar zeker 10 jonge poesjes die vreemde passanten niet vertrouwden en alle kanten opstoven.

Het treffen met de busjes was vandaag een beetje problematisch, want de chauffeurs hadden niet veel gelegenheid om ons op te pikken. Theo moest zelfs nog bij automobilisten en fietsers informeren om ons op te sporen (GSM had geen of te weinig bereik). Maar uiteindelijk zaten we toch op een terras met mooi uitzicht op de Middellandse Zee, die daar een heel mooie dieprode kleur had. We hadden toch nog de dubbele afstand van gisteren afgelegd, ongeveer 15 km.

We waren vrij vroeg terug in Camp del Mar en namen de gelegenheid te baat om in zee te gaan zwemmen. Er was ook een masseuse, die voor een schappelijk prijsje Martin en jonge Arie te grazen nam. Of ze wel de juiste vergunning had is een vraag, want toen de Policia kwam, was ze vrij snel verdwenen, maar de mannen waren weer helemaal opgekikkerd! We sloten die avond af in "ons" restaurant, waar deze keer spaghetti op het menu stond.

Maandag 24 september

Voor wat het waard is: in de afgelopen 2 dagen klommen we 2222 meter, het is maar hoe je dat over de uren uitsteeft. We hadden de afspraak om elke ochtend om kwart voor zeven

naar het startpunt te vertrekken en nu stonden we al om kwart over zeven op de verharde weg waar we gisteren eindigden; dat dalletje hadden we toen eigenlijk moeten overslaan. Dus weer langs de poesjes, twee gitzwarte paarden en een zwembadje. Na twintig minuten dan eindelijk "nieuw" terrein, eerst nog gewoon door de bossen, maar daarna werd het pad rotsiger en kregen we meer wijde blik. Er stond een stevige wind, een soort mistral. De zon verschool zich de eerste uren nog achter bergruggen en er was wat bewolking, wat de temperatuur rond een aangename 20 graden hield.

Cor (van der Heijden) was door de reis-leider tot staartloper bevorderd; het was wel belangrijk dat de groep een beetje bij elkaar bleef. We stegen van 562 via 770 naar 926 meter en kregen steeds mooiere vergezichten. Door de opkomende zon waren er soms ook heel mooie kleureffecten. Indrukwekkend was ook om na 80 minuten te zien hoe het zwembad en de paarden aan het begin van de route nu heel nietig en ver beneden ons te zien waren. Ergens troffen we nog een uitstekende rots, die eruit zag als een soort fabriekspijp en me deed denken aan "I am a rock" van Simon & Garfunkel.

Gre (Steltenpool) was de eerste gewonde op dit pad (pleister op de hiel), maar ze zou zeker niet de laatste zijn. Twee keer staken we via een trapje een afrastering over. Er is hier veel particulier terrein, waar de wandelaar gelukkig wordt gedoogd.

Vlak onder de top zagen we een grote roofvogel in de lucht zweven, de spanwijdte van de vleugels zou 3 meter kunnen zijn. Misschien een buizerd.

De laatste klimkilometers waren extra lastig, vooral voor de "kleintjes", want er moesten pittige rotsen genomen worden. Op de top, die hier S 'Esclop heet, werd natuurlijk een groepsfoto gemaakt, dat was een hoogtepunt, zo niet het hoogste punt van die dagen!

Aan de andere kant even extra uitkij-

ken, want ook daar moest in het begin over grotere rotsen afgedaald worden. We dachten dat er aan deze kant geen wind zou staan, maar net op dat lastige stuk speelde die een vervelende rol. Maar met tactiek en beleid (en afstand houden) kwamen we toch heelhuids naar beneden. Vanaf de berg zagen we beneden in de laagvlakte zwarte beesten rondlopen. We dachten aan koeien of paarden, maar uiteindelijk bleken het muilezels te zijn.

Tien minuten later zagen we onze chauffeurs Theo en Hielke en via een mooi pad tussen hoge grassen kwamen we op een picknickplaats. Ze hadden brood en beleg meegenomen en zo konden we stevig bunkeren en nog een beetje siësta doen. Nu was de lucht strakblauw geworden en over een brede grintweg gingen we weer een heel eind naar beneden. Wel uitkijken voor die kleine grintsteentjes, daar kun je gemakkelijk over uitglijden!

Diep beneden zagen we de zee liggen, mooi blauw met schuimkoppen, maar wij gingen via de officiële verharde weg en daarna een oude versleten asfaltweg naar Estellencs. Ergens nog een bokkengevecht gezien, maar we wisten niet hoeveel rondes dat zou duren, dus maar doorgelopen.

In Estellencs even de tijd genomen

voor een consumptie, het was toen half twee. We zouden nog een kleine 8 km moeten doorlopen naar Banyalbufar, maar een deel van de groep hield het hier voor gezien. We bleven uiteindelijk met zes man over. Er zou niet meer zoveel hoogteverschil zijn en de temperatuur (28 graden) werd getemperd door de schaduw van een bos. Helaas... toen de haven in zicht kwam, werd het pad versperd door een afrastering van kippengaas. Eerst probeerden het nog via de linkerkant, maar daar bleek geen pad te zijn. Reden: de Engelse eigenaar wilde geen wandelaars op zijn terrein, met het gevolg dat we nu een omweg omhoog moesten maken van minstens 2 km. Daar ligt het dorpje Planicia en die inwoners moesten toch ook Banyal-

bufar kunnen bereiken. Ook deze dorpingen bleken door deze snoeshaan van de buitenwereld te zijn afgesneden door de versperring. Waarschijnlijk woonden ze al niet meer in hun dorpje. Voor ons zat er niets anders op dan via een slingerweg een half uur terug

te lopen naar de asfaltweg waar Theo van de Ven ons zou opwachten. Onze stemming was op dat moment niet om over naar huis te schrijven. Hopelijk zouden de komende dagen niet meer van die gekken onze wandelplannen saboteren!

Ik was overigens de tweede "gewonde" van vandaag (het kippengaas werkte niet mee, dus bloed aan de vinger), maar ik had dat bloed liever gependend aan een "normaal" obstakel!

De teller van Arie's GPS gaf vandaag 23,59 km aan, toch weer 9 meer dan gisteren!

-Peter van de Ven-
(wordt vervolgd)

Airbornepad Market Garden als wandelreis (2)

Monumenten en kastelen

Deel 2 van een verslag over een speciale wandelreis over het Airbornepad Market Garden. Organisator is Theo Tromp, die samen met Ad Verbakel, Jan van de Ven en Jan van Berkel in 2004 namens de wsv OLAT dit unieke herdenkingsmonument heeft ontworpen. Dit pad loopt van Lommel in België naar Arnhem.

Dinsdag 24 juli - vervolg

Verderop komen we door buurtschap Vernhout. Na een bosgebied bereiken we het fraaie kasteel Henkenshage, dat we van vrijwel elke zijde bewonderen.

Gedurende de Tweede Wereldoorlog werd het kasteel gebruikt als distributiekantoor. Voor in het kasteel woonden een paar families. Vanwege de oorlog werd het kasteel verwaarloosd en er werd aan slopen gedacht. Tijdens de bevrijding in het najaar van 1944 gebruikte de 101ste Airborne Divisie (de bevrijders) het kasteel als hoofdkwartier. In 1956 startte de gemeente met het restaureren van het dak. In 1958 kwam

freule M.E.M. de Girard de Miolet van Coehoorn het kasteel bezoeken en doneerde aan de Gemeente Sint-Oedenrode een flink bedrag onder enkele voorwaarden:

- *bij het kasteel mocht niet meer gebouwd worden*
- *het kasteel mocht niet verkocht worden aan particulieren*
- *het kasteel moest een sociaal-culturele bestemming krijgen en*
- *in het kasteel moest tot in lengte van jaren de herinnering aan de familie De Girard de Miolet van Coehoorn levendig gehouden worden.*

Langs de Martinuskerk van de Paro-

chie Heilige Oda Sint-Oedenrode verlaten we het centrum van Sint-Oedenrode. Daarop voert de route over de fraaie begraafplaats achter de kerk. Langs de Goede Herder kerk verlaten we Sint-Oedenrode. Verder voert de route deze dag over de Schijndelse Heide, langs afvalberg De Vlagheide waar nu een natuurgebied is en door bosgebied Eerdse Bergen.

In het kader van de Operatie Market Garden werd op de Vlagheide tijdens de Tweede Wereldoorlog door de geallieerden een vliegveld aangelegd dat in februari 1945 werd geopend. Na de bevrijding werd dit vliegveld overbodig. Het

terrein bleef in gebruik door militairen. Daarna werd een grote vuilstortplaats op het terrein aangelegd. Deze werd echter in 2004 weer gesloten. Het gebied wordt nu herontwikkeld.

In Eerde stoppen de anderen bij het Airbornemonument. Ik loop alleen verder. Over de oude goederenspoorlijn kruis ik eerst de A50 en daarna de Zuid-Willemsvaart. Op de Markt in Veghel is het eindpunt voor deze dag.

Woensdag 25 juli

Door de reisleader worden we naar de Markt in Veghel gebracht. Hier vervolgen we onze weg over het Airbornepad. We lopen al meteen even van de route af voor een bezoek aan Villa Klondike. In de gevel zit namelijk een afbeelding van de Airborne-arend. Bovendien is de villa de moeite waard om te fotograferen. We hebben de voorgaande middag al wat rondgelopen op de Markt zodat we meteen de route kunnen oppakken.

Het herenhuis in eclectische stijl (Villa Klondike) is in 1878 gebouwd in opdracht van notaris De Kuyper en heeft tussen 1913 en 1969 als dokterswoning gefunctioneerd o.a. voor dokter Verbeek. Tijdens de Tweede Wereldoorlog is het huis in 1944 door eigenaar dokter Kerssemakers beschikbaar gesteld aan kolonel Johnson die commandant was van het 501ste regiment van de 101ste Airborne Divisie. Als codenaam kreeg deze commandopost de naam Klondike naar het gebied met deze naam in noordwest Canada waar het Canadese regiment vandaan kwam. De kale kop van een adelaar, die is afgebeeld in de top van de gevel, verwijst naar het embleem van de 101ste Airborne Divisie.

Tussen 1969 en 1986 was hier het RIAGG in gevestigd. In 1986 werden de Zusters Franciscanessen van Veghel eigenaar en lieten het restaureren en uitbreiden tot Generaalat (zetel van het Generaal Bestuur).

Het is meteen kortebroekenweer, al vroeg warm. Bij het verlaten van Veghel lopen we zoveel mogelijk in de schaduw. We lopen eerst om Mariaheide heen om vervolgens door de noordkant van het dorp te lopen. We verlaten Mariaheide over een dijk bij een wit oud huisje waarlangs vroeger een spoorlijn heeft gelopen. Dit is het zogenaamde Duits Lijntje (Boxtel-Wesel). Bij de oversteek van de Leijgraaf is het spoor nog wel aanwezig.

Het Duits Lijntje was van oorsprong een unieke verbinding tussen Oost en West. De spoorlijn is in 1873 geopend door de NoordBrabantschDuitse Spoorweg-Maatschappij (NBDS). Het doel van deze lijn was het tot stand brengen van een rechtstreekse korte verbinding tussen de zeehavens Vlissingen, Antwerpen en Rotterdam en het Duitse achterland.

Bij Uden is een parkoerswijziging. Wandelaars voor ons lopen nog de oude route. De parkoerswijzigingen staan op een apart papier dat niet altijd wordt geraadpleegd. Vlak voor het klooster staat de reisleader met een vrucht. Daarna vervolgen we ons pad en bekijken het klooster van buiten. We komen in het centrum van Uden en komen langs de Sint Petruskerk. Over de Kapelstraat en het Oude Kerkpad bereiken we een militaire begraafplaats. We komen verderop in Uden langs een gebouw waarvan een van de gevels de vorm van een kasteelgevel heeft.

Door natuurgebied De Maashorst bereiken we buurtschap Brand en daarna de plaats Zeeland. Bij restaurant De

Pannenkoekenbakker halen we een stempeltje. In het centrum van Zeeland komen we langs de Rooms Katholieke H. Jacobus de Meerdere kerk. Buiten Zeeland volgden we een paar lange wegen in de brandend hete zon. In buurtschap Kreitsberg hebben we nog een laatste verzorgingspost. Daarna komen we nog door bosgebied Reekse Heide. Aan de rand van Reek is het eindpunt voor deze dag.

Donderdag 26 juli

We worden naar het eindpunt van de vorige dag gebracht, bij De Kleine Elft te Reek.

We lopen nu door open gebied door buurtschap Driehuis en verder in de richting van Escharen. Hier loopt ons pad door het Raamdal. Langs de Graafsch Raam bereiken we Grave. Vanuit Grave naar de sluis loopt een oninteressante weg, daarom stelt de reisleader voor het pad langs de Raam te blijven volgen. Ik geef er de voorkeur aan om de officiële route te volgen. Hoewel ik de voorgaande avond in Grave al wat rond heb gekeken, kom ik toch langs locaties waar ik nog niet ben geweest en het fotograferen is zeer de moeite waard.

Aan de voet van de Luitenant John S. Thompson brug en met uitzicht op het

Gemaal van Sasse hebben we een verzorgingspost.

De John S. Thompson Brug is tijdens Operatie Market Garden veroverd door luitenant John S. Thompson. Als eerbetoon is zijn naam aan de brug gegeven. Dit gebeurde tijdens de herdenking van september 2004 door zijn weduwe. Thompson was pelotonscommandant van de 82ste Amerikaanse Airborne Divisie. Hij kwam op 17 september 1944 met 16 mannen neer in de Mars en Wythpolder, ongeveer 700 meter verwijderd van de brug.

De anderen zijn hier al gearriveerd. We vervolgen ons pad en steken de brug over de Maas over. Na de brug lopen we er onderdoor en komen langs de sluis. Vroeger, toen ik nog jong was, luisterde ik om 6:40 uur in de ochtend wel eens naar de waterstanden. Dan werd ook altijd Grave beneden de sluis genoemd. Nu kan ik die plek dan in het echt aanschouwen.

Het is, evenals de andere wandeldagen, warm. De schaduwplekken in de route worden dan ook optimaal benut. We lopen nu langs de Maas weer in de richting Grave, maar dan aan de noordzijde van de rivier. Daarbij lopen we door het buitengebied

van Nederasselt langs het Molenwiel naar Ewijk. Vervolgens wordt buurtschap Schoonenburg bereikt. Na het Overasseltse Broek komen door buurtschap Valenberg.

Daarna komen we door natuurgebied Overasseltse Vennen in het Rijk van Nijmegen. Alle vennen hebben hier eigen namen zoals het Botersnijder West, Schietven en het Donderbergen. Door het Heumense bos bereiken we buurtschap 't Vosseneind. We kruisen de A73 en komen daarna in Heumen. Een grote poster van een paar schaatsers in winterkleding koelt ons niet af. Om half vier lopen we langs de plaatselijke kerk. Buiten Heumen steken we het Maas-Waalkanaal over. Er is hier volop bouwactiviteit, maar wat het gaat worden wordt niet duidelijk. We volgen het kanaal aan de oostzijde overgaand langs de Maas. Bij de Rooms Katholieke Parochiekerk St. Antonius Abt lopen we Molenhoek/Mook in. Bij het cafetaria nabij het stadhuis van Mook is het eindpunt voor deze dag.

Vrijdag 27 juli

We worden naar het stadhuis van Mook gebracht en beginnen daar aan het vervolg van het Airbornepad. Na het Mook War Cemetery slaan we af en komen langs een hertenkamp. We dwalen nu een tijdlang door het heu-

velachtige bosgebied Mookerheide. Op een steile helling moeten achterop komende mountainbikers afstappen. Een bord geeft informatie over "door gletsjerdruk scheef gestelde aardlagen" zowel in het Nederlands als in het Duits.

Na de kruising met de Groesbeekseweg komen we bij stempelpost Het Zwaantje te Bisselt/Mook. Het restaurant is weliswaar nog niet geopend maar vanwege de warmte staan de deuren open en we kunnen er zowaar een stempeltje krijgen.

Bij een Mariakapelletje slaan we af en dwalen uiteindelijk het bos uit. We komen bij buurtschap Klein Amerika en langs de gelijknamige camping. Een paar grote wijnvaten geven aan dat hier ook druiven verbouwd worden.

Groesbeek wordt bereikt. Nabij een rotonde is een verzorgingspost ingericht. Verderop lopen we door het centrum van Groesbeek. We komen langs een grote kerk en steken de voormalige spoorlijn over. Met een soort treinfiets kunnen we een traject van het spoor fietsen. Dat doen wij niet want we hebben onze handen (eigenlijk voeten) al vol met deze wandeling.

We komen bij het Nationaal Bevrijdingsmuseum dat een heel aparte vorm heeft. We halen hier een stempeltje en kopen een paar ansichten om naar het thuisfront te sturen.

Het Nationaal Bevrijdingsmuseum 1944/1945 is een historisch/educatief museum over de gebeurtenissen rond de nationale en internationale bevrijdingsgeschiedenis van Nederland en Europa in 1944 en 1945, alsook over de aanleidingen en gevolgen daarvan in mondiaal perspectief. Ook toont het museum de economische, politieke en culturele ontwikkelingen van wederopbouw en internationale samenwerking in Europa na 1945. Tevens wordt de bevrijdingsgeschiedenis herdacht en in relatie gebracht met de actuele thematiek van democratie, vrijheid en mensenrechten in de wereld.

Vanuit historisch perspectief bevindt het Nationaal Bevrijdingsmuseum 1944/1945 zich op een unieke plaats: in september 1944 vond hier tijdens Operatie Market Garden één van de grootste luchtlandingsoperaties uit de geschiedenis plaats. Enkele maanden later, in februari 1945, startte vanuit dit inmiddels bevrijde gebied het immense Rijnland-offensief (Operatie Veritable), ten gevolge waarvan grote delen van Duitsland en Nederland door de geallieerden werden ingenomen en vervolgens de basis werd gelegd voor de algehele bevrijding van West-Europa.

Als we de bebouwde kom van Groesbeek verlaten, geeft een bord aan dat Groesbeek in vriendschap verbonden is met de Nederlandse plaats Ubbergen, de Duitse plaats Kranenburg en de Hongaarse plaats Körmend. We passeren een verkeersbord dat ons waarschuwt voor overstekende wilde zwijnen. We steken de Zevenheuvelenweg over. We komen langs een golfterrein en even later wordt de Zevenheuvelenweg opnieuw bereikt en ook even gevolgd. Hier is nog een verzorgingspost. We komen bij de Canadese begraafplaats en we lopen die even op. Hier vind ik een geschikte plek om ook een foto van mijzelf te maken. Tussen de graven bloeiden opvallend veel verschillende soorten bloemen.

Het Canadese Militaire kerkhof:

Toen landbouwer N. Zeinstra na de evacuatie terugkwam, zag hij op zijn landbouwgrond verschillende borden staan met het opschrift "Verboden Toegang". Hierop vertrok hij naar burgemeester Jonkheer van Grotenhuis voor meer informatie, maar deze wist van niets en raadde Zeinstra aan om gewoon met het bewerken van zijn land te beginnen. Enige dagen later kwam een Canadese officier verontwaardigd bij Van Grotenhuis zijn beklag doen over het advies van de burgemeester, want dat stuk land was door de officier speciaal uitgezocht om er een oorlogskerkhof op aan te leggen. De burgemeester wist hem ervan te overtuigen dat die plaats niet erg geschikt was omdat er een woonkern dichtbij lag en dat het jammer zou zijn van de goede landbouwgrond. Hij be-

land, hetgeen een vereiste was. Om zich te oriënteren begaf de burgemeester zich naar het land van de grootgrondbezitter Jurgens. Daar aangekomen zag hij dat het terrein doorwoeld was door tanks, loopgraven en schuttersputjes. Verderop in het land lag een vernielde Duitse tank. Op de grond zag hij een leeg sigarettendoosje liggen. Hij pakte het op en las het merk: "Sweet Corporal". Hij stak het doosje bij zich, evenals een gevonden Canadese uniformknoop. Deze voorwerpen waren voor hem voldoende aanwijzingen om te besluiten dat dit de plaats zou moeten zijn waar het kerkhof zou moeten komen. Deze mening deelde ook de onderhandelende Canadese officier. Toch wilde deze nog wel even een kijkje nemen op het andere stuk land. Per jeep reden de twee mannen door het dorp, richting Klein Amerika. Toen zij de

loofde de officier om te zorgen voor een goed alternatief. Hierop werd advies ingewonnen bij Dhr. Lambert Janssen (van boerderij Groenendaal aan de Wylterbaan). Hij was in dienst van de Stichting Landbouwherstel en als boerenzoon was hij goed op de hoogte van de kwaliteit van de (landbouw)grond in de Gemeente Groesbeek. Voor het te realiseren kerkhof bleken twee stukken land in aanmerking te komen: 1. Een stuk grond tegen de bosrand bij Klein Amerika en 2. Een stuk grond halverwege aan de Zevenheuvelenweg. Beide hoog gelegen stukken grond boden uitzicht op Duits-

Colonjes opreden, bemerkte de officier dat dit gebied nog niet van mijnen was gezuiverd. De burgemeester bevestigde dit. De officier trapte op de rem en zei: "Ik ga niet verder". Zijn motief was dat hij als officier nog veel belangrijk werk te doen had en derhalve niet het risico wilde lopen op een mijn te rijden. Hij bedankte de burgemeester voor zijn hulp en met het adres van Dhr. Jurgens op zak verdween hij richting Berg en Dal. Daar heeft hij de onderhandelingen met gunstig gevolg afgesloten.

-Henri Floor-

(wordt vervolgd)

Een bijzondere pelgrim op weg naar Compostela

28 september (slot vorige aflevering in OLATNieuws 11)

Een Duitse is wel aan een heel bijzondere wandeling bezig. Zij heeft een weegschaal bij zich. Tijdens haar wandelingen maakt zij een studie over de gedragingen van het menselijk lichaam. Ze onderzoekt o.a. hoe lang het lichaam een bijzondere inspanning aankan terwijl gelijktijdig een dieet wordt gevolgd. Haar doel is beslist niet om Santiago te halen.

29 september

Het ontbijt is om 7.00 uur, zodat ik vooraf ruim de tijd heb om de zonsopgang te bewonderen. Beladen met voldoende water begin ik aan weer een nieuwe wandeldag. Het begin is gelukkig niet zo sterk stijgend als gisteren.

Als ik even onderweg ben, komt Torino me tegemoet. Hij voelt zich niet lekker en heeft koorts. Hij wil het later op de dag nog eens proberen. Ik raad hem aan een dagje in bed te blijven en de dag van morgen afwachten. Ja, ook dat is de Camino.

Het uitzicht is schitterend en overal zie je wilde paarden en vee vrij rondlopen. Bij de Col de Bentarte betreden we het Spaanse grondgebied. Er staat een schuilhut, maar ik kies voor een plekje uit de wind om even uit te rusten. Het duurt niet lang of de hele Benelux is hier in alle rust verenigd. De Col Le-poeder is het hoogste punt dat we vandaag op onze wandeling aandoen:

1430 m. De wind blijft ook de hele tijd stevig doorwaaien, zodat het ondanks de felle zon niet al te heet wordt. Daarna volgt de afdaling naar Roncesvalles. In het klooster haal ik een stempel voor mijn paspoort, maar om te stoppen is het nog te vroeg.

Het einddoel voor vandaag haal ik echter niet, dat is toch iets te ver. Ik volg een mooie route naar Burguete/Auritz, direct gevolgd door een route naar Espinal/Aurizberri. Hier in Baskenland zie je net als aan de andere kant van de grens steeds dubbele benaming van de doorkomstplaatsen. In tegenstelling tot Frankrijk lijken de namen hier echter helemaal niet op elkaar.

Ik haal Philipp (Duits) en Agnes (Zwitsers) in en die vragen mij of ik een kamer voor hen wil bestellen. Ik vind een keurige kamer, die niet al te duur is. Later op de middag drinken we samen nog een biertje. 's Avond gaan we ook met z'n drieën eten. Agnes, die 71 jaar is en aan de Bodensee woont, ver-

telt dat ze elke morgen de berg bij haar huis op wandelt en dan tegen 8 uur terug is voor het ontbijt. Ik heb haar niet gevraagd hoe hoog de berg is. De Duitser heet Phillip Teschner en komt uit Hamburg. Sinds 3,5 maand is hij vader. Hij heroriënteert zich momenteel.

30 september

Vanochtend is het ontbijt wel wat karig, maar ja, wat krijg je nog voor 3 euro en de koffie smaakt goed. Agnes en Phillip gaan direct op pad. Ik plak eerst mijn hiel af, die is een beetje gevoelig na een dag wandelen op nieuwe schoenen. De bakker is vandaag gesloten, dus moet ik eerst 6 km wandelen voor mijn proviand van vandaag.

Na een korte stijging vanuit het dorp zou je bijna vergeten dat je in de Pyreneeën wandelt, zo vlak is het hier. Maar wel mooie uitzichten. In het dorpje Biskarret, is de kleine supermarkt open en ze hebben vers brood. Hierna gaat de route toch weer echt in stijgende lijn naar de Alto de Erro, vlak daarvoor vind ik nog een mooi plekje om koffie te drinken. Heerlijk zo'n thermosfles. Boven op de Alto staat een snackkar, waar ik een ijsthee drink. De thermometer is inmiddels opgelopen tot 30 graden. Maar door de schaduw en de wind is het toch goed te doen.

Steeds weer schieten er hagedissen voor mijn voeten weg. In de berm staan bloemen in bloei die bij ons al lang uitgebloeid zijn. Het is een genoegen om hier te wandelen, zo afwisselend.

Vlak voor Pamplona wordt de weg omgeleid omdat een deel van het oude pad is ingestort. Er worden nu herstelwerkzaamheden uitgevoerd. Het is prettig om Pamplona binnen te wandelen. Het gaat tussen de volkstuintjes door en langs kanaaltjes door een groen gebied.

Ik heb een overnachting in Auberge Paderborn geboekt. De prijs is schappelijk: €6,00 voor de overnachting en €2,00 voor het ontbijt. Verder is er niets te beleven, er is zelfs geen zithoek. In de stad eet ik wat tapas en bezoek ook nog twee kerken. Opvallend dat in beide kerken de dienst wordt voorgedaan door een leek. Ik ga daar van uit omdat het in beide gevallen vrouwen betreft.

1 oktober

We worden om 06.00 uur gewekt met stichtelijke muziek. Deze muziek gaat door tot 08.00 uur, het tijdstip dat we geacht worden te vertrekken. Aan de ontbijttafel tref ik Katharina uit Korea, een vrouw uit Slovenië en de Duitser Jürgen. Voor het eerst is er kaas, een potje jam en bruin brood als ontbijt en bovendien heel goede koffie en dat van 2 euro. Dat komt beslist omdat de

auberge door Duitsers wordt gerund.

De stad Pamplona uitwandelen is een lust op zich. Natuurlijk is er het verkeer van een grote stad. Maar de stad wordt omringd door vestingwallen, daaraan kun je zien dat het vroeger al een belangrijke stad was. Een groot deel van de wandeling gaat door parken en groenstroken. Soms een woonwijk, maar beslist geen industrie.

Al snel zie ik de bergkam voor me opduiken en weet dat ik daar overheen moet. Maar waar? Uiteindelijk blijkt dat de klim van 300 meter geleidelijk gaat over een 8 km.

Voor ik aan die klim begin, kan ik nog een koffie drinken bij een automaat. Na het wegen van mijn rugzak gisteren, heb ik die halve liter heet water vanmorgen maar achterwege gelaten. Bij een gedenkteken voor een overleden Belg tref ik een stel uit Brussel. Zij heten Dielier en Florence. Zij zijn in Lourdes aan de wandeling naar Santiago begonnen

Uiteindelijk bereik ik de Alto de Perdon op 523 meter. Twee jaar terug stond hier nog een busje met frisdranken. Ik kon toen nog net het laatste biertje bestellen. Heb dat toen toch maar uit pure naastenliefde aan Peter van de Ven gegeven. Even later komt er een Spanjaard met een paar foto's en enkele biertjes langs. Die heeft dus duidelijk geen vergunning om te venten, maar een koud biertje voor €1,40 op deze hoogte is niet te versmaden.

Vlak voor de afdaling begint zie ik een laars, zou die in z'n eentje zijn gaan wandelen? Daarna volgt de afdaling en gaat het verder over die schaduwloze wegen zonder einde. Gelukkig waait het wat en is het nog redelijk te doen. Ik maak een korte stop in Uterga, maar daar verwacht men een 25-jarig huwelijksfeest en zitten ze niet op een pelgrim te wachten. In Puente de la Reina wandel ik langs een herberg waar ik twee jaar geleden ook geweest ben. Bezoek daar ook de grote kerk en kom bij de nieuwe Romaanse brug. Volgens mijn wandelgids moet ik na 300 meter een auberge aantreffen, maar er is geen spoor van te vinden. Omdat ik me laat leiden door de wandelgids raak ik ook het spoor bijster. Gelukkig kan een passerende automobilist me helpen. Aanvankelijk wil hij me nog 5 km verderop sturen, maar als ik hem duidelijk maak dat het de auberge in Puente de la Reina betreft, verwijst hij naar de oude Romaanse brug en inderdaad, daar staat de verwijzing naar de auberge.

Ik reserveer een onderbed en ze hebben nog wifi ook, wat wil een pelgrim nog meer! Een zwembad. Ik had me voorgenomen om hier een extra dag

te blijven. Helaas, vanaf 15 september is het zwembad dicht. Dat is balen. Ja, er is wel een goede douche en daar kan ik mijn kleding wassen. Omdat het nog vroeg is, kan die vandaag ook nog drogen. Aan tafel tref ik Dielier en Florence weer. Zij zijn ook op het zwembad afgekomen. Verder zijn er nog een Canadees en drie Fransen. De maaltijd is goed, ik krijg er zelfs een pul rode wijn bij. Maar ik denk niet dat ik hier een nacht extra zal blijven.

2 oktober

Vanmorgen ben ik van de kou wakker geworden. In deze auberge zijn geen extra dekens beschikbaar. Een gebruikelijk ontbijt is er wel, maar de chagrijnige bediening moet je op de koop toe nemen. Er is geen heet water voor mijn ochtendkoffie.

Ik heb een probleem met mijn hiel, maar gelukkig vind ik nog een stukje ontsmet gaas en daar een pleister overheen geeft de nodige verlichting. Dan ga ik op pad. Eerst even die 350 meter terug naar de brug en dan weer het pad op dat ik gisteren ook al een stuk heb bewandeld. Zoals nu blijkt, heb ik gisteren 1,3 km te ver gelopen. Er volgt nu een mooi vlak stuk langs de Rio Arga, maar al vlug begint het pad toch weer te klimmen. Ik haal Thaie uit Slovenië, Margaretha uit Korea en Koko uit Japan in. Ik herken ze nog van de ontbijttafel in Pamplona. Ook de twee Belgen haal ik in. Florence heeft

behoorlijk wat moeite om naar boven te komen, maar ze lacht er wel bij. Ach, met mij gaat het ook weer goed. De tape heeft zich goed gevormd om mijn hiel en ik heb er geen last meer van. Misschien komt dat ook wel omdat ik een paar dikke sokken, met een gat erin, heb aangetrokken.

In het plaatsje Cirauqui tref ik een kleine tienda en daar hebben ze koffie en verse croissant.

Daar tref ik even later Phillip, die samen met Agnes de nacht heeft doorgebracht in Obanos. Nadat ik ook Agnes heb begroet, wandel ik door naar Lorca.

De route is nog steeds interessant met olijfboomgaarden en zelfs wijngaarden. Er hangen nog druiven aan de struiken. Het zijn kleine vruchtjes, maar smaken des te lekkerder. Een eindje verderop wordt juist een wijngaard automatisch geplukt en dat is in een klein half uurtje bekeken.

Bij een fontein in Lorca tref ik Phillip nogmaals. We drinken een koffie en een biertje en lopen even samen op. In een andere plaats ontmoeten we een groepje nonnen die op hun zondagse wandeling zijn. Zij willen graag met mij op de foto.

Na de plaats Villatuerta komen we zo wat het hele dorp tegen. Ze raden ons aan om bij de kapel Ermita de San Miguel langs te gaan, want daar is gratis eten en drinken. Er is een feest gaande en we worden ontvangen met wijn en

tapas. Niet alleen Hollanders komen af op het woordje gratis, maar het heeft wel degelijk ook internationaal aantrekkingskracht. Het wordt een gezellige bedoening. Velen die ik de afgelopen dagen heb getroffen zijn op deze gezellige party present. Ik zie

Kelly uit Sydney, Seo Song Phil uit Korea, Dante uit Argentina, Núria en Guiliem uit Valencia, Alberto ook uit Spanje en Tomonari uit Japan. Seo vertelt, dat hij in 1 maand de Camino doet en daarna heel Europa bezoekt met de trein. Hij is vooral benieuwd naar de alcoholische drankjes die in de afzonderlijke landen populair zijn. Zijn droom om grote pullen bier te drinken met braadworst, wordt door Phillip verstoord die meldt dat ze tegenwoordig vooral pullen bier met halve hanen naar binnen werken tijdens de oktoberfeesten. Op dit feestje wordt ruim wijn geschonken en de stemming is er opperbest. Sommigen maken na een poosje gebruik van de gelegenheid om in de schaduw van een boom een dutje te doen.

Phillip en ik bedenken zelfs om naar Estella te vliegen, maar natuurlijk hebben ze die plaats weer net achter een berg gelegd. We wandelen daarom rustig door naar het plaatje Ayegui, waar een pelgrimsherberg is gevestigd in de sporthal. Daar treffen we ook Agnes, Jürgen en de Duitser Volkert. Ik neem een douche en laat mijn voeten wat rusten. Ze hebben vandaag weer goed hun best gedaan.

Een overnachting in de pelgrimsherberg bekoort mij niet. Vooral de gezamenlijke meditatie en gebeden die op hun programma staan, spreken mij vandaag niet zo aan. Natuurlijk zal ik er niet slechter van worden en die overtuiging wordt nog hechter na 2,5 liter rode wijn, die ik samen met mijn Duitse vrienden Volkert en Phillip naar binnen werk.

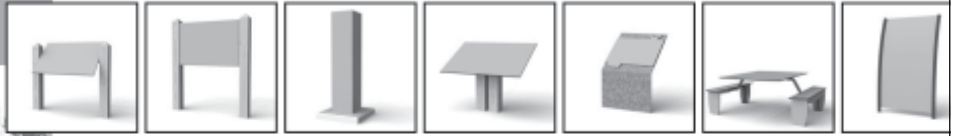
Deze nacht heb ik wel een extra deken, maar is het een snurker die me de hele nacht wakker houdt. Hij is immuun voor elke por die ik hem die nacht geef.

Vrije bewerking door Ad van Asten naar een weblogverslag van -Theo Tromp- (wordt vervolgd)

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

Haus Attos Apartments und Touren

In Umhausen, Ötztal (Oostenrijk, Tirol) verhuren we 2 appartementen voor in totaal 18 personen. De appartementen zijn ruim van opzet (ieder 120 m²) en recent gerenoveerd en compleet ingericht. Door de rustige ligging zijn ze uitermate geschikt voor gezinnen en grotere groepen. Overnachten kunt u al vanaf 16 euro p.p.p.n. Tevens verzorgen we als u wilt ook het ontbijt.

Gelegen aan de dorpsrand van Umhausen met uitzicht op de omringende bergen, is Haus Attos de ideale uitvalsbasis voor zowel winter-, als zomeractiviteiten.

's Winters kunt u naast skiën in de gebieden Ötz (ski-lift 7 km) en Sölden (ski-lift 18 km) ook langlaufen, ijsklimmen, rodelen, paragliden, paardensleerijden en sneeuwschoentochten maken. De ski-bus halte bevindt zich op 200m. Ski-passen zijn ook bij ons te verkrijgen!

In de zomer kunt u vanuit Haus Attos allerlei activiteiten ondernemen en zo de ongerepte natuur gaan ontdekken. Denk hierbij aan schitterende wandelingen voor zowel de recreant als de gevorderde loper, tot aan uitdagende alpinotochten/huttentochten. Dit kunnen dagtrajecten zijn maar ook meerdaagse tochten zijn mogelijk. In overleg begeleiden we deze tochten ook. Wij verzorgen dan niet alleen de tocht maar ook het verblijf in de berghutten en het benodigde materiaal. Denk hierbij aan stijgijsers, pickel en evt. touwen. De tochten worden in overleg met u samengesteld. Daarnaast kunt u in het Ötztal diverse 'klettersteigen' beklimmen, raften, paardrijden, zwemmen, watervallen bezichtigen (grootste van Tirol), thema parken bezoeken, stedentrips maken en natuurlijk gewoon niks doen en genieten van de omgeving!

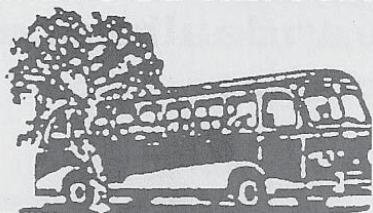
Haus Attos is niet alleen per auto/motor goed te doen (Eindhoven-Umhausen 8,5 uur), maar is met openbaar vervoer en vliegtuig (vliegveld Innsbruck 45 min) prima te bereiken. Ook zijn er tal van bergwegen en pas overgangen die met de auto en zeker de motor veel uitdaging bieden.

Voor verdere informatie kunt u contact met ons opnemen (mag in het Nederlands) dmv email: info@haus-attos.at of bellen met: **0043 5255 51203**.

Ook kunt u onze website bezoeken om daar alvast de foto's van de appartementen en de omgeving te bekijken: www.haus-attos.at

Wij, de fam. Goorman, hopen u een keer als gast in Haus Attos te mogen begroeten!

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

FORUM

de Ganzenheuvel

CONGRESCENTRUM

www.forumdeganzenheuvel.nl
Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen
Tel +31(0)24 3234706 - Fax +31(0)246413019

- Workshops • Vergaderingen • Cursussen
- Evenementen • Denksporten •

OLAT-trefpunt tijdens de 4-daagse

Voor de pensionprijzen en andere
bijzonderheden zie www.olat.nl

Reserveren door (deel-)betaling op bankrek.nr.
1579.74.154 t.n.v. Wandelsportvereniging OLAT
info: 06-12074473 of haawlanders@onsbrabantnet.nl

Autobedrijf Stienen Someren B.V.

Autobedrijf
Takel- en bergingsbedrijf
Kraanverhuur
Taxi- en autobusbedrijf
Autoschadebedrijf

5710 AB SOMEREN
Postbus 82
Boerenkamplaan 21
Telefoon : 0493 493111
Telefax : 0493 494824

ENGELAND

Hadrians Wall en Coast to Coast
South West Coast Path langs de
Zuidkust

SCHOTLAND

Kintyre Way

MALLORCA

GR 122

FRANKRIJK

Vierdaagse van Chantonnay

DUITSLAND

Hoge Rhöhnerweg en Rennsteig

TSJECHIË

Julianatocht - Reuzengebergte

NIEUW ZEELAND

Zuidereiland - Milford Track
Noordereiland - IML Rotorua

AUSTRALIË

IML Tweedaagse Canberra -
Blue Mountains

JAPAN / CHINA

IML wandelingen
Excursies in Japan: Tokyo, Mount
Fuji en Yokohama
Excursies in China: Beijing, Xian en
Shanghai

Wandelweek in de Ardennen - Wandelweek Airbornepad Market Garden

Santiago de Compostela - Engeland - Schotland - Nieuw Zeeland - Australië
Thailand - Frankrijk - Spanje - Ierland - Duitsland

Wandelen met kleine groepen. Zie wandelreizen-programma 2012 op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325